

unfoldingWord® Hebrew Bible

Exodus

Version 2.1.25

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-06**Date:**

2.1.25**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Exodus
4	Chapter 1
4	Chapter 2
4	Chapter 3
5	Chapter 4
5	Chapter 5
6	Chapter 6
6	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
8	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
11	Chapter 16
11	Chapter 17
12	Chapter 18
12	Chapter 19
12	Chapter 20
13	Chapter 21
13	Chapter 22
14	Chapter 23
14	Chapter 24
15	Chapter 25
15	Chapter 26
16	Chapter 27
16	Chapter 28
17	Chapter 29
18	Chapter 30
18	Chapter 31
18	Chapter 32
19	Chapter 33
19	Chapter 34
20	Chapter 35
21	Chapter 36
21	Chapter 37
22	Chapter 38
22	Chapter 39
23	Chapter 40
24	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Exodus

Chapter 1

¹ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ² ראובן שמעון לוי ויהודה: ³ יששכר זבולן ובנימן: ⁴ דן ונפתלי גד ואשר: ⁵ ויהי כל־נפש יצאי ירד־יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: ⁶ וימת יוסף וכל־אחיו וכל הדור ההוא: ⁷ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ⁸ פ: ⁹ ויקם מלך־חדש על־מצרים אשר לא־ידע את־יוסף: ¹⁰ ויאמר אל־עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו: ¹¹ הבה נתחכמה לו פן־ירבה והיה כִּי־תקראנה מלחמה ונוסף גם־הוא על־שנאינו ונלחם־בנו ועלה מן־הארץ: ¹² וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את־פתם ואת־רעמסס: ¹³ וכאשר יענו אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל: ¹⁴ ויעבדו מצרים את־בני ישראל בפרך: ¹⁵ וימררו את־חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל־עבדה בשדה את כל־עבדתם אשר־עבדו בהם בפרך: ¹⁶ ויאמר מלך מצרים למילדת העברית אשר שם האחת שפלה ושם השנית פועה: ¹⁷ ויאמר בילדכן את־העבריות וראיתן על־האבנים אם־בן הוא והמתן אתו ואם־בת היא וחייה: ¹⁸ ותיראן המילדת את־האלהים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותיחיו את־הילדים: ¹⁹ ויקרא מלך־מצרים למילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותיחיו את־הילדים: ²⁰ ותאמרן המילדת אל־פרעה כי לא כנשים העברית כִּי־חיות הנה בטרום תבוא אלהן המילדת וילדו: ²¹ ויטיב אלהים למילדת וירב העם ויעצמו מאד: ²² ויהי יִי־ראו המילדת את־האלהים ויעש להם בתים: ²³ ויצו פרעה לכל־עמו לאמר כל־הבן הילוד היארה תשליכהו וכל־הבת תחיון־ס:

Chapter 2

¹ וילך איש מבית לוי ויקח את־בת־לוי: ² ותהר האשה ותלד בן ותרא אתו כִּי־טוב הוא ותצפנהו שלשה ירחים: ³ ולא־יכלה עוד הצפינו תקח־לו תבת גמא ותחמרה בחמר ובזפת ותשם בה את־הילד ותשם בסוף על־שפת היאר: ⁴ ותתצב אחתו מרחק לדעה מה־יעשה לו: ⁵ ותרד בת־פרעה לרחץ על־היאר ונערתייה הלכת על־ידי היאר ותרא את־התבה בתוך הסוף ותשלח את־אמתה ותקחה ⁶ ותפתח ותראה את־הילד והנה־נער בכה ותחמל עליו ותאמר מילדי העברים זה: ⁷ ותאמר אחתו אל־בת־פרעה האלך וקראתי לך אשה מינקת מן העברית ותינק לך את־הילד: ⁸ ותאמר־לה בת־פרעה לך ותלך העלמה ותקרא את־אם הילד: ⁹ ותאמר לה בת־פרעה היליכי את־הילד הזה והינקיה לי ואני אתן את־שכרך ותקח האשה הילד ותיניקהו: ¹⁰ ויגדל הילד ותבאהו לבת־פרעה ויהי־לה לבן ותקרא שמו משה תאמר כי מן־המים משיתוהו: ¹¹ ויהי | בימים ההם ויגדל משה ויצא אל־אחיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכה איש־עברי מאחיו: ¹² ויפן כה וכה וירא כי אין איש וירך את־המצרי ויטמנהו בחול: ¹³ ויצא ביום השני והנה שני־אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעך: ¹⁴ ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרגת את־המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: ¹⁵ וישמע פרעה את־הדבר הזה ויבקש להרג את־משה ויברח משה מפני פרעה וישב בארץ־מדין וישב על־הבאר: ¹⁶ ולכהן מדין שבע בנות ותבאנה ותדלנה ותמלאנה את־הרהטים להשקות צאן אביהן: ¹⁷ ויבאו הרעים ויגרשום ויקם משה ויושעו וישק את־צאנם: ¹⁸ ותבאנה אל־רעואל אביהן ויאמר מדוע מהרתן בא היום: ¹⁹ ותאמרן איש מצרי הצילנו מיד הרעים וגם־דלה דלה לנו וישק את־הצאן: ²⁰ ויאמר אל־בנותיו ואין למה זה עזבתן את־האיש קראן לו ויאכל לחם: ²¹ ויואל משה לשבת את־האיש ויתן את־צפרה בתו למשה: ²² ותלד בן ויקרא את־שמו גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ²³ ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני־ישראל מן־העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל־האלהים מן־העבדה: ²⁴ וישמע אלהים את־נאקתם ויזכר אלהים את־בריתו את־אברהם את־יצחק ואת־יעקב: ²⁵ וירא אלהים את־בני ישראל וידע אלהים:

Chapter 3

¹ ומושה היה רעה את־צאן יתרו חתנו כהן מדין וינהג את־הצאן אחר המדבר ויבא אל־הר האלהים חרבה: ² וירא מלאך יהוה אליו בלבת־אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה בער באש והסנה איננו אכל: ³ ויאמר משה אסרה־נא ואראה את־המראה הגדל הזה מדוע לא־יבער הסנה: ⁴ וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אלהים מתוך הסנה ויאמר משה משה ויאמר הנני: ⁵ ויאמר אל־תקרַב הלים של־נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת־קדש הוא: ⁶ ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל־האלהים: ⁷ ויאמר יהוה ראה ראיתי את־עני עמי אשר במצרים ואת־צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את־מכאביו: ⁸ וארד להצילו | מיד מצרים ולהעלותו מן־הארץ ההוא אל־ארץ טובה ורחבה אל־ארץ זבת חלב ודבש אל־מקום הנכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחיוי והיבוסים: ⁹ ועתה הנה צעקת בני־ישראל בגאה אלי וגם־ראיתי את־הלחץ אשר מצרים לחצים אתם:

¹⁰ועתה לכה ואשלחך אל־פרעה והוצא את־עמי בני־ישראל ממצרים: ¹¹ויאמר משה אל־האלהים מי אנכי כי אלך אל־פרעה וכי אוציא את־בני ישראל ממצרים: ¹²ויאמר כִּי־אֵהיָה עִמָּךְ וזה־לך האות כי אנכי שלחתיך בהוציאך את־העם ממצרים תעבדון את־האלהים על החר הזה: ¹³ויאמר משה אל־האלהים הנה אנכי בא אל־בני ישראל ואמרתִי להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרולי מה־שמו מה אמר אלהים: ¹⁴ויאמר אל־משה אֵהיָה אִשְׁרֵי אֵהיָה ויאמר כה תאמר לבני ישראל אֵהיָה שלחני אליכם: ¹⁵ויאמר עוד אלהים אל־משה כה־תאמר אל־בני ישראל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה־שמי לעלם וזה זכרי לדרך: ¹⁶לך ואספת את־זקני ישראל ואמרת אלהם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נראה אלי אלהי אברהם ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת־העשוי לכם במצרים: ¹⁷ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל־ארץ הכנעני והחתי והאמרי והפריזי והחוי והיבויסי אל־ארץ זבת חלב ודבש: ¹⁸ושמעו לקולך ובאת אתה וזקני ישראל אל־מלך מצרים ואמרתם אליו יְהוָה אֱלֹהֵי הַעֲבֵרִיִּים נקרה עלינו ועתה נלכה־נָא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו: ¹⁹ואני ידעתי כי לא־יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה: ²⁰ושלחתי את־ידי והכיתי את־מצרים בכל־נפלאתי אשר אעשה בקרבם ואחריכֶן ישלח אתכם: ²¹ונתתי את־חן העם־הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו יקום: ²²ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי־כסף וכלי זהב ושמתל ושמתם על־בניכם ועל־בנותיכם ונצלתם את־מצרים:

Chapter 4

¹ויען משה ויאמר והן לא־יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא־נראה אליך יהוה: ²ויאמר אליו יהוה מזה בידך ויאמר משה: ³ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה והיה לנחש ויגס משה מפניו: ⁴ויאמר יהוה אל־משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו והיה למטה בכפו: ⁵למען יאמינו כי־נראה אליך יהוה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶם אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק ואלהי יעקב: ⁶ויאמר יהוה לו עוד הבאינא ידך בחייוך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשג: ⁷ויאמר השב ידך אל־חייוך וישב ידו אל־חייו ויוצאה מחיקו והנה־שבה כבשרו: ⁸והיה אם־לא יאמינו לך ולא ישמעו לקול האת הראשון והאמינו לקול האת האחרון: ⁹והיה אם־לא יאמינו גם לשני האתות האלה ולא ישמעון לקולך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן־היאר והיו לדם ביבשת: ¹⁰ויאמר משה אל־יהוה בני אדני לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם גם מאז דברך אל־עבדך כי כבד־פה וכבד לשון אנכי: ¹¹ויאמר יהוה אליו מי שם פה לאדם או מי־ישום אדם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: ¹²ועתה לך ואנכי אֵהיָה עִמָּךְ והוריתיך אשר תדבר: ¹³ויאמר בני אדני שלח־נָא יד־תשלח: ¹⁴ויחראף יהוה במשה ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי ידעתי כי־דבר ידבר הוא וגם הנה־הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבבו: ¹⁵ודברת אליו ושמת את־הדברים בפיו ואנכי אֵהיָה עִמָּךְ ועם־פִּיךָ ועם־פִּיהו והוריתי אתכם את אשר תעשון: ¹⁶ודבר־הוא לך אל־העם והיה הוא יהיה־לך לפה ואתה תהיה־לו לאלהים: ¹⁷ואת־המטה הזו תקח בידך אשר תעשה־בו את־האתות: ¹⁸וילך משה וישב | אל־יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא ואשובה אל־אתי אשר־במצרים ואראה העוזם חיים ויאמר יתרו למשה לך לשלום: ¹⁹ויאמר יהוה אל־משה במדון לך שב מצרים כי־מתו כל־האנשים המבקשים את־נפשך: ²⁰ויקח משה את־אשתו ואת־בניו וירכבם על־החמור וישב ארצה מצרים ויקח משה את־מטה האלהים בידו: ²¹ויאמר יהוה אל־משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כל־המפיתים אשר־שמת בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את־לבו ולא ישלח את־העם: ²²ואמרת אל־פרעה כה אמר יהוה בני בכרי ישראל: ²³ואמר אליך שלח את־בני ויעבדני ותמאן לשלתו הנה אנכי הרג את־בנגב בכרך: ²⁴ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש המיתו: ²⁵ותקח צפרה צר ותכרת את־ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי תתודמים אתה לי: ²⁶וירף ממנו אז אמרה חתן דמים למולתו: ²⁷ויאמר יהוה אל־אהרן לך לקראת משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק־לו: ²⁸ויגד משה לאהרן את כל־דברי יהוה אשר שלחו ואת כל־האתות אשר צוהו: ²⁹וילך משה ואהרן ויאספו את־כל־זקני בני ישראל: ³⁰וידבר אהרן את כל־הדברים אשר־דבר יהוה אל־משה ויעש האתת לעיני העם: ³¹ויאמן העם וישמעו כי־פקד יהוה את־בני ישראל וכי ראה את־עניו ויקדו וישתחו:

Chapter 5

¹ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל־פרעה כה־אמר יהוה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁלַח אֶת־עַמִּי ויחגו לי במדבר: ²ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע בקולו לשלח את־ישראל לא ידעתי את־יהוה וגם את־ישראל לא אשלח: ³ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן־יפגענו בדבר או בחרב: ⁴ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את־העם ממעשיו לכו לסבלתיכם: ⁵ויאמר פרעה הרבים עתה עם הארץ והשבתם אתם מסבלתם: ⁶ויצו פרעה ביום ההוא את־הנגשים בעם ואת־שטריו לאמר: ⁷לא תאספון לתת תבן לעם ללבן הלבנים כתמול שלשם הם ילכו וקששו להם תבן: ⁸ואת־מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם תשימו עליהם לא תגרעו ממנו כי־נרפים הם על־כן הם צעקים לאמר נלכה נזבחה לאלהינו: ⁹תכבד העבדה על־האנשים ויעש־בה ואל־ישעו בדברי־שקר: ¹⁰ויצאו נגשי העם ושטריו ויאמרו אל־העם לאמר כה אמר פרעה איני נתן לכם תבן: ¹¹אתם לכו קחו לכם תבן מאשר תמצאו כי אין נגרע מעבדתכם דבר: ¹²ויפץ העם בכל־ארץ מצרים לקשש קש לתבן: ¹³והנגשים אצים לאמר כלו מעשיכם דבר־יום ביזמו כאשר בהיות התבן: ¹⁴ויכו שטריו בני ישראל אשר־שמו עליהם נגשי פרעה לאמר מדוע לא כליתם חקכם ללבן כתמול שלשם גם־תמול גם־היום: ¹⁵ויבאו שטריו בני ישראל ויצעקו אל־פרעה לאמר למה תעשה כה לעבדיך: ¹⁶תבן אין נתן לעבדיך

ולבנים אמרים לנו עשו והנה עבדך מכים וחסאת עמך: ¹⁷ ויאמר נרפים אתם נרפים על-כן אתם אמרים נלכה נזבחה ליהוה: ¹⁸ ועתה לכו עבדו ותבן לאי-ינתן לכם ותכן לבנים תתנו: ¹⁹ ויראו שטרי בני-ישראל אתם ברע לאמר לא-יתגרעו מלבניכם דבר-יום ביומו: ²⁰ ויפגעו את-משה ואת-אהרן נצבים לקראתם בצאתם מאת פרעה: ²¹ ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם וישפט אשר הבאשתם את-ריחנו בעיני פרעה ובעיני עבדיו לתת-חרב בידם להרגנו: ²² וישב משה אליהו ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: ²³ ומאז באתי אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה והצל לא-הצלת את-עמך:

Chapter 6

¹ ויאמר יהוה אל-משה עתה תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: ² וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה: ³ וארא אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נודעתי להם: ⁴ וגם הקמתי את-בריתי אתם לתת להם את-ארץ כנען את ארץ מגריהם אשר-גרו בה: ⁵ וגם | אני שמעתי את-נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכר את-בריתי: ⁶ ולכן אמר לבני-ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתי אתכם מעבדתם וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים: ⁷ ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: ⁸ והבאתי אתכם אל-הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם מורשה אני יהוה: ⁹ וידבר משה כן אל-בני ישראל ולא שמעו אל-משה מקצר רוח ומעבדה קשה: ¹⁰ וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹¹ בא דבר אל-פרעה מלך מצרים וישלח את-בני-ישראל מארצו: ¹² וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני-ישראל לא-שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיים: ¹³ וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן ויצום אל-בני ישראל ואל-פרעה מלך מצרים להוציא את-בני-ישראל מארץ מצרים: ¹⁴ אלה ראשי בית-אבתם בני ראובן בכר ישראל חנוך ופלוא חצרן וכרמי אלה משפחת ראובן: ¹⁵ ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאול בן-הכנעניית אלה משפחת שמעון: ¹⁶ ואלה שמות בני-לוי לתלדתם גרשון וקהת ומררי ושני חיי לוי שבע ושלשים ומאת שנה: ¹⁷ בני גרשון לבני ושמי למשפחתם: ¹⁸ ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל ושני חיי קהת שלש ושלשים ומאת שנה: ¹⁹ ובני מררי מחלי ומושי אלה משפחת הלוי לתלדתם: ²⁰ ויקח עמרם את-יוכבד דדתו לו לאשה ותלד לו את-אהרן ואת-משה ושני חיי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: ²¹ ובני יצהר קרח ונפג וזכרי: ²² ובני עזיאל מישראל ואלצפן וסתר: ²³ ויקח אהרן את-אלישבע בת-עמינדב אחות נחשון לו לאשה ותלד לו את-נדב ואת-אביהוא את-אלעזר ואת-איתמר: ²⁴ ובני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף אלה משפחת הקרח: ²⁵ ואלעזר בן-אהרן לקחלו מבנות פוטיאל לו לאשה ותלד לו את-פינחס אלה ראשי אבות הלויים למשפחתם: ²⁶ הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם: ²⁷ הם המדברים אל-פרעה מלך-מצרים להוציא את-בני-ישראל ממצרים הוא משה ואהרן: ²⁸ ויהי ביום דבר יהוה אל-משה בארץ מצרים: ²⁹ וידבר יהוה אל-משה לאמר אני יהוה דבר אל-פרעה מלך מצרים את כל-אשר אני דבר אליך: ³⁰ ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתיים ואיך ישמע אלי פרעה:

Chapter 7

¹ ויאמר יהוה אל-משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: ² אתה תדבר את כל-אשר אצוה ואהרן אחיך ידבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל מארצו: ³ ואני אקשה את-לב פרעה והרביתי את-איתתי ואת-מופתי בארץ מצרים: ⁴ ולא-ישמע אלכם פרעה ונתתי את-ידי במצרים והוצאתי את-צבאתי את-עמי בני-ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: ⁵ וידעו מצרים כי-אני יהוה בנטתי את-ידי על-מצרים והוצאתי את-בני-ישראל מתוכם: ⁶ ויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: ⁷ ומשה בן-שמנים שנה ואהרן בן-שלש ושמנים שנה בדברם אל-פרעה: ⁸ ויאמר יהוה אל-משה ואל-אהרן לאמר: ⁹ כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל-אהרן קח את-מטתך והשלך לפני-פרעה יהי לתנין: ¹⁰ ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את-מטתו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: ¹¹ ויקרא גם-פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו גם-הם חרטמי מצרים בלהטיהם כן: ¹² וישליכו איש מטתו ויהיו לתנינים ויבלע מטת-אהרן את-מטתם: ¹³ ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ¹⁴ ויאמר יהוה אל-משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: ¹⁵ לך אל-פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על-שפת היאר והמטה אשר-נהפך לנחש תקח בידך: ¹⁶ ואמרת אליו יהוה אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את-עמי ויעבדני במדבר והנה לא-שמעת עדי-כה: ¹⁷ כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנה אנכי מכה | במטה אשר-בידי עליהמים אשר ביאר ונהפכו לדם: ¹⁸ והדגה אשר-ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן-היאר: ¹⁹ ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-אהרן קח מטתך ונסה-ידך על-מימי מצרים על-נהרתם | על-יאריהם ועל-אגמיהם ועל כל-מקנה מימיהם ויהי-דם בכל-ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: ²⁰ ויעשורכן משה ואהרן כאשר | צוה יהוה וירם במטה ויך את-המים אשר ביאר לעיני פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל-המים אשר-ביאר לדם: ²¹ והדגה אשר-ביאר מתה ויבאש היאר ולא-יכלו מצרים לשתות מים מן-היאר ויהי דם בכל-ארץ מצרים: ²² ויעשורכן חרטמי מצרים בלטיהם ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהם כאשר דבר יהוה: ²³ ויפן פרעה ויבא אל-ביתו ולא-שת לבו גם-לזאת: ²⁴ ויחפרו כל-מצרים סביבת היאר מים לשתות כי לא יכלו לשתות מימי היאר: ²⁵ וימלא שבעת ימים אחרי הכותיהוה את-היאר:

Chapter 8

1 (7:26) ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח את־עמי ויעבדני: 2 (7:27) ואם־מאן אתה לשלח הנה אנכי נגף את־כל־גבולך בצפרדעים: 3 (7:28) ושרץ היאר צפרדעים ועלו ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל־מטתך ובבית עבדך ובעמך ובתנוריך במשארותיך: 4 (7:29) ובכה ובעמך ובכל־עבדך ועלו הצפרדעים: 8

1 (1) ויאמר יהוה אל־משה אמר אליהרן נטה את־ידך במטך על־הנהרות על־היארים ועל־האגמים והעל את־הצפרדעים על־ארץ מצרים: 2 (2) ויט אהרן את־ידו על מימי מצרים ותעל הצפרדע ותכס את־ארץ מצרים: 3 (3) ויעשו־כן החרטמים בלטיהם ויעלו את־הצפרדעים על־ארץ מצרים: 4 (4) ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אלי־יהוה ויסר הצפרדעים ממני ומעמי ואשלחה את־העם ויזבחו יהוה: 5 (5) ויאמר משה לפרעה התפאר עלי למתי | אעתיר לך ולעבדך ולעמך להכרית הצפרדעים ממך ומבתיך רק ביאר תשאנה: 6 (6) ויאמר למחר ויאמר כדברך למען תדע כי־אין כיהנה אלהינו: 7 (7) וסרו הצפרדעים ממך ומבתיך ומעבדך ומעמך רק ביאר תשאנה: 8 (8) ויצא משה ואהרן מעם פרעה ויצעק משה אליהוה על־דבר הצפרדעים אשר־שם לפרעה: 9 (9) ויעש יהוה כדבר משה וימתו הצפרדעים מן־הבתים מן־החצרות ומן־השדות: 10 (10) ויצברו אתם חמרים חמרים ותבאש הארץ: 11 (11) וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את־לבו ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 12 (12) ויאמר יהוה אל־משה אמר אליהרן נטה את־מטך והר את־עפר הארץ והיה לכנם בכל־ארץ מצרים: 13 (13) ויעשו־כן ויט אהרן את־ידו במטהו ויך את־עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבהמה כל־עפר הארץ היה כנים בכל־ארץ מצרים: 14 (14) ויעשו־כן החרטמים בלטיהם להוציא את־הכנים ולא יכלו ותהי הכנם באדם ובבהמה: 15 (15) ויאמרו החרטמים אל־פרעה אצבע אלהים הוא ויחזק לב־פרעה ולא־שמע אלהם כאשר דבר יהוה: 16 (16) ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה הנה יוצא המימה ואמרת אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: 17 (17) כי אם־אינך משלח את־עמי הנני משליח בך ובעבדך ובעמך ובבתיך את־הערב ומלאו בתי מצרים את־הערב וגם האדמה אשר־הם עליה: 18 (18) והפליתי ביום הוא את־ארץ גשן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות־שם ערב למען תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: 19 (19) ושמתי פדת בין עמי ובין עמך למחר יהיה האת הזה: 20 (20) ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל־ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הערב: 21 (21) ויקרא פרעה אל־משה ולאהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: 22 (22) ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים זבח ליהוה אלהינו הן זבח את־תועבת מצרים לעיניהם ולא יסקלנו: 23 (23) דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 24 (24) ויאמר פרעה אנכי אשלח אתכם וזבחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא־תרחיקו ללכת העתירו בעדי: 25 (25) ויאמר משה הנה אנכי יוצא מעמך והעתרתי אליהוה וסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו מחר רק אלי־סוף פרעה התל לבלתי שלח את־העם לזבח יהוה: 26 (26) ויצא משה מעם פרעה ויעתר אליהוה: 27 (27) ויעש יהוה כדבר משה ויסר הערב מפרעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 28 (28) ויכבד פרעה את־לבו גם בפעם הזאת ולא שלח את־העם: 31

Chapter 9

1 ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה ודברת אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני: 2 כי אם־מאן אתה לשלח ועודך מחזיק בם: 3 הנה ידיהוה הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפלה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימות מכל־לבני ישראל דבר: 5 וישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הזה בארץ: 6 ויעש יהוה את־הדבר הזה ממחרת וימת כל מקנה מצרים ומקנה בני־ישראל לא־מת אחד: 7 וישלח פרעה והנה לא־מת ממקנה ישראל עד־אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את־העם: 8 ויאמר יהוה אל־משה ואל־אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וזרקו משה השמימה לעיני פרעה: 9 והיה לאבק על כל־ארץ מצרים והיה על־האדם ועל־הבהמה לשחין פרח אבעבעת בכל־ארץ מצרים: 10 ויקחו את־פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה וזרקו אתו משה השמימה והיה שחין אבעבעת פרח באדם ובבהמה: 11 ולא־יכלו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי־היה השחין בחרטמים ובכל־מצרים: 12 ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל־משה: 13 ויאמר יהוה אל־משה השכם בבקר והתיצב לפני פרעה ואמרת אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים שלח את־עמי ויעבדני: 14 כי | בפעם הזאת אני שלח את־כל־מגפתי אל־לבך ובעבדך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל־הארץ: 15 כי עתה שלחתי את־ידי ואך אותך ואת־עמך בדבר ותכחד מן־הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את־כחי ולמען ספר שמי בכל־הארץ: 17 עודך מסתולל בעמי לבלתי שלחם: 18 הנני ממטיר כעת מחר ברד כבד מאד אשר לא־היה כמהו במצרים למן־היום הוסדה ועד־עתה: 19 ועתה שלח העז את־מקנך ואת כל־אשר לך בשדה כל־האדם והבהמה אשר־ימצא בשדה ולא יאסוף הביתה ויוד עלהם הברד ומתו: 20 הירא את־דבר יהוה מעבדי פרעה הניס את־עבדיו ואת־מקנהו אל־הבתים: 21 ואשר לא־שם לבו אל־דבר יהוה ויעזב את־עבדיו ואת־מקנהו בשדה: 22 ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־השמים והיה ברד בכל־ארץ מצרים על־האדם ועל־הבהמה ועל כל־עשב השדה בארץ מצרים: 23 ויט משה את־מטהו על־השמים ויהוה נתן קולו וברד ותהלך אש ארצה וימטר יהוה ברד על־ארץ מצרים: 24 והיה ברד ואש מתלקחת בתוך הברד כבד מאד אשר לא־היה כמהו בכל־ארץ מצרים מאז היתה לגוי: 25 ויך הברד בכל־ארץ מצרים את כל־אשר בשדה מאדם ועד־בהמה ואת כל־עשב השדה הכה הברד ואת־כל־עץ השדה שבר: 26 רק בארץ גשן אשר־שם בני ישראל לא היה ברד: 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי

הפעם יהוה הצדיק ואני ועמי הרשעים: ²⁸העתירו אליהוה ורַב מהית קלת אלהים וגבד ואשלחה אתכם ולא תספון לעמד: ²⁹ויאמר אלי משה כצאתי אתהעיר אפרש אתכפי אליהוה הקלות יחדלון והברד לא יהיהעוד למען תדע כי ליהוה הארץ: ³⁰ואתה ועבדיך ידעתי כי ארם תיראון מפני יהוה אלהים: ³¹והפשתה והשערה נכתה כי השערה אביב והפשתה גבעל: ³²והחטה והכסמת לא נכו כי אפילת הנה: ³³ויצא משה מעם פרעה אתהעיר ויפרש כפיו אליהוה ויחדלו הקלות והברד ומטר לא ינתך ארצה: ³⁴וירא פרעה כי יחדל המטר והברד הקלת ויסף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: ³⁵ויחזק לב פרעה ולא שלח אתבני ישראל כאשר דבר יהוה בידמשה: פ

Chapter 10

¹ויאמר יהוה אלמשה בא אלפרעה כיאני הכבדתי אתלבון ואתלב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבן: ²ולמען תספר באזני בנך ובןבנך את אשר התעללתי במצרים ואתאתתי אשרשמתי בם וידעתם כיאני יהוה: ³ויבא משה ואהרן אלפרעה ויאמרו אליו כהיאמר הוה אלהי העברים עדמתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: ⁴כי אםמאן אתה לשלח אתיעמי הנני מביא מתר ארבה בגבולך: ⁵וכסה אתעין הארץ ולא יוכל לראת אתהארץ ואכל | אתיתר הפלטה הנשארת לכם מןהברד ואכל אתכלה העץ הצמח לכם מןהשדה: ⁶ומלאו בתיך ובתי כלעבדיך ובתי כלמצרים אשר לאראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם עלהאדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ⁷ויאמר עבדי פרעה אליו עדמתי יהיה זה לנו למוקש שלח אתהאנשים ויעבדו אתיהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים: ⁸ויישב אתמשה ואתאהרן אלפרעה ויאמר אלהם לכו עבדו אתיהוה אלהיכם מי ומי ההלכים: ⁹ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חגייהוה לנו: ¹⁰ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואתספכם ראו כי רעה נגד פניכם: ¹¹לא כן לכונא הגברים ועבדו אתיהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה: פ ¹²ויאמר יהוה אלמשה נטה ירך עלארץ מצרים בארבה ויעל עלארץ מצרים ויאכל אתכלעשב הארץ את כלאשר השאיר הברד: ¹³ויט משה אתמטהו עלארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כלהיום ההוא וכלהלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא אתהארבה: ¹⁴ויעל הארבה על כלארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לאיהיה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיהכן: ¹⁵ויכס אתעין כלהארץ ויתחשך הארץ ויאכל אתכלעשב הארץ ואת כלפרי העץ אשר הותיר הברד ולאנותר כלירק בעץ ובעשב השדה בכלארץ מצרים: ¹⁶וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: ¹⁷ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק אתהמות הזה: ¹⁸ויצא מעם פרעה ויעתר אליהוה: ¹⁹ויהפך יהוה רוחים חזק מאד וישא אתהארבה ויתקעו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים: ²⁰ויחזק יהוה אתלב פרעה ולא שלח אתבני ישראל: פ ²¹ויאמר יהוה אלמשה נטה ירך גלהשמים ויהי חשך עלארץ מצרים וימש חשך: ²²ויט משה אתידו עלהשמים ויהי חשך אפלה בכלארץ מצרים שלשת ימים: ²³לאראו איש אתאחיו ולאקמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכלבני ישראל היה אור במושבבתם: ²⁴ויקרא פרעה אלמשה ויאמר לכו גבדו אתיהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גםטפכם ילך עמכם: ²⁵ויאמר משה גםאתה תתן בידנו זבתים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו: ²⁶וגםמקננו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נחך לעבד אתיהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מהנעבד אתיהוה עדבאנו שמה: ²⁷ויחזק יהוה אתלב פרעה ולא אבה לשלחם: ²⁸ויאמרלו פרעה לך מעלי השמר לך אליתסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות: ²⁹ויאמר משה כן דברת לאיסף עוד ראות פניך: פ

Chapter 11

¹ויאמר יהוה אלמשה עוד נגע אחד אביא עלפרעה ועלמצרים אחריכן ישלח אתכם מזה כשלחו מזה יגרש אתכם מזה: ²דברנא באזני העם וישאלו איש | מאת רעהו ואשה מאת רעותה כליכסף וכלי זהב: ³ויתן יהוה אתיתן העם בעיני מצרים גם | האישי משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדיפרעה ובעיני העם: ⁴ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים: ⁵ומת כלבכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב עלכסאו עד בכור השפחה אשר אתר הרחיים וכל בכור בהמה: ⁶והיתה צעקה גדלה בכלארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף: ⁷ולכל | בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועדבהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל: ⁸וירדו כלעבדיך אלה אלי והשתחויו אלי לאמר צא אתה וכלהעם אשרברגליך ואחריו אצא ויצא מעםפרעה בחריאף: ⁹ויאמר יהוה אלמשה לאישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים: ¹⁰ומשה ואהרן עשו אתכלהמפתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה אתלב פרעה ולא שלח אתבני ישראל מארצו: פ

Chapter 12

¹ויאמר יהוה אלמשה ואלאהרן בארץ מצרים לאמר: ²החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: ³דברו אלכלעדתי ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש ששה לביתאבת ששה לבית: ⁴ואם ימעט הבית מהית משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשתי איש לפי אכלו תכסו עליהשה: ⁵ששה תמים זכר בןשנה יהיה לכם מןהכבשים ומןהעזים תקחו: ⁶והיה לכם

למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: ⁷ ולקחו מן־הדם ונתנו על־שתי המזוזות ועל־המשקוף על הבתים אשר־יאכלו אתו בהם: ⁸ ואכלו את־הבשר בלילה הזה צלי־אש ומצות על־מרים יאכלהו: ⁹ אל־תאכלו ממנו זא ובשל מבשל במים כי אם־צלי־אש ראשו על־כרעיו ועל־קרבו: ¹⁰ ולא־תותרו ממנו עד־בקר והנותר ממנו עד־בקר באש תשרפו: ¹¹ וככה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה: ¹² ועברתי בארץ־מצרים בלילה הזה והכיתי כל־בכור בארץ מצרים מאדם ועד־בהמה ובכל־אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: ¹³ והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם וראיתי את־הדם ופסחתי עלכם ולא־יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים: ¹⁴ והיה היום הזה לכם לזכרון וחתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו: ¹⁵ שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי | כל־אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד־יום השביעי: ¹⁶ וביום הראשון מקרא־קדש וביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכה לא־יעשה בהם אך אשר יאכל לכל־נפש הוא לבדו יעשה לכם: ¹⁷ ושמרתם את־המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את־צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את־היום הזה לדרתיכם חקת עולם: ¹⁸ בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב: ¹⁹ שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי | כל־אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בנר ובאורח הארץ: ²⁰ כל־מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: ²¹ ויקרא משה לכל־זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם ושחטו הפסח: ²² ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר־בסוף והגעתם אל־המשקוף ואל־שתי המזוזות מן־הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח־ביתו עד־בקר: ²³ ועבר יהוה לנגף את־מצרים וראה את־הדם על־המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח יהוה על־הפתח ולא יתן המשחית לבא אל־בתיכם לנגף: ²⁴ ושמרתם את־הדבר הזה לחק־לך ולבניך עד־עולם: ²⁵ והיה כ־יתבאו אל־הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את־העבדה הזאת: ²⁶ והיה כ־יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם: ²⁷ ואמרתם זב־חפס הוא ליהוה אשר פסח על־בתי בני־ישראל במצרים בנגפו את־מצרים ואת־בתינו הצילו ויקד העם וישתחוו: ²⁸ וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואהרן כן עשו: ²⁹ והיה | בחצי הלילה יהוה הכה כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה: ³⁰ ויקם פרעה לילה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי־אין בית אשר אין־שם מת: ³¹ ויקרא למשה ולא־הרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם־אתם גם־בני ישראל ולכו עבדו את־יהוה כדברכם: ³² גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו וברכתם גם־אתי: ³³ ותחזק מצרים על־העם למהר לשלחם מן־הארץ כי אמרו כלנו מתים: ³⁴ וישא העם את־בצקו טרם יחמץ משאתם צררת בשמלתם על־שכמם: ³⁵ ובני־ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי־כסף וכלי זהב ושמלת: ³⁶ והיה נתן את־תן העם בעיני מצרים וישאלו וינצלו את־מצרים: ³⁷ ויסעו בני־ישראל מרעמסס סכתה כש־מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף: ³⁸ וגם־ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד: ³⁹ ויאפו את־הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ ייגרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם־צדה לא־עשו להם: ⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ⁴¹ והיה מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה והיה בעצם היום הזה יצאו כל־צבאות יהוה מארץ מצרים: ⁴² ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא־הלילה הזה ליהוה שמרים ליהוה יצאו כל־צבאות יהוה מארץ מצרים: ⁴³ ויאמר יהוה אל־משה ואהרן זאת חקת הפסח כל־בן־בנך לא־יאכל בו: ⁴⁴ וכל־עבד איש מקנתי כסף ומלתה אתו אז יאכל בו: ⁴⁵ ותושב ושכיר לא־יאכל בו: ⁴⁶ בבית אחד יאכל לא־תוציא מן־הבית מן־הבשר חוצה ועצם לא תשרבו בו: ⁴⁷ כל־עדת ישראל יעשו אתו: ⁴⁸ וכ־יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל־זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל־ערל לא־יאכל בו: ⁴⁹ תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם: ⁵⁰ ויעשו כל־בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואת־אהרן כן עשו: ⁵¹ והיה בעצם היום הזה הוציא יהוה את־בני ישראל מארץ מצרים על־צבאתם: פ

Chapter 13

¹ ויודבר יהוה אל־משה לאמר: ² קדש־לי כל־בכור פטר כל־רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא: ³ ויאמר משה אל־העם זכור את־היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ: ⁴ היום אתם יצאים בחדש האביב: ⁵ והיה כ־ייבאך יהוה אל־ארץ הכנעני והחתי והאמורי והחוי והיבوسی אשר נשבע לאבת־יך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את־העבדה הזאת בחדש הזה: ⁶ שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה: ⁷ מצות יאכל את שבעת הימים ולא־יראה לך חמץ ולא־יראה לך שאר בכל־גבלך: ⁸ והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: ⁹ והיה לך לאות על־ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוצאך יהוה ממצרים: ¹⁰ ושמרת את־החקה הזאת למועדה מימים ימימה: ¹¹ והיה כ־ייבאך יהוה אל־ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולא־בתיך ונתנה לך: ¹² והעברת כל־פטר־רחם ליהוה וכל־פטר | שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה: ¹³ וכל־פטר חמר תפדה בשה ואם־לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה: ¹⁴ והיה כ־ישאלך בנך מחר לאמר מה־זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ¹⁵ והיה כ־יהקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל־בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד־בכור בהמה על־כן אני זבח ליהוה כל־פטר רחם הזכרים וכל־בכור בני אפדה: ¹⁶ והיה לאות על־ידך ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים: ¹⁷ והיה בשלח פרעה את־העם ולא־נתם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי | אמר אלהים פְּרִינְחָם העם בראתם מלחמה וישבו מצרימה: ¹⁸ ויסב אלהים | את־העם דרך המדבר ים־סוף וחמשים עלו בני־ישראל מארץ מצרים: ¹⁹ ויקח משה את־עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את־בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את־עצמותי מזה אתכם: ²⁰ ויסעו מסכת

יחננו באתם בקצה המדבר: ²¹ ויהוה הלך לפנייהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה: ²² לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: פ

Chapter 14

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ וַיִּחַנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירֹת בֵּין מִגְדַּל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צַפֹּן נַחְתוּ תַחְנוּ עַל־הַיָּם: ³ וְאָמַר פְּרַעֲהוּ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים הֵם בְּאַרְץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: ⁴ וְחִזַּקְתִּי אֶת־לִב־פְּרַעֲהוּ וְרִדְף אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בְּפִרְעָהוּ וּבְכָל־חִילוֹ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה וַיַּעֲשׂוּכֶם: ⁵ וַיִּגְדַּל לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם וַיִּהְיֶה לְלִבָּב פְּרַעֲהוּ וַעֲבָדוּ אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מֵהַזֹּאת עֲשִׂינוּ כִּי־שַׁלַּחְנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעַבְדֵּנוּ: ⁶ וַיֹּאסֶר אֶת־רֹכְבוֹ וְאֶת־עֲמֹו לַקָּח עִמּוֹ: ⁷ וַיִּקַּח שֵׁשׁ־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹזֶר וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם וְשָׁלֹשׁ עַל־כָּלוֹ: ⁸ וַיִּחַזַּק יְהוָה אֶת־לִבָּב פְּרַעֲהוּ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֹצְאִים בְּיַד רָמָה: ⁹ וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיִגוּ אוֹתָם חֲנִים עַל־הַיָּם כַּל־סוֹס רֶכֶב פְּרַעֲהוּ וּפְרָשָׁיו וְחִילוֹ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַעַל צַפֹּן: ¹⁰ וּפְרַעֲהוּ הִקְרִיב וַיִּשְׂאֹל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲנֵה מִצְרַיִם | נִסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיַּצַּעְקוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה: ¹¹ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמִּבְלִי אֵיךְ־קִבְרִים בְּמִצְרַיִם לַקַּחְתֵּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר מֵהַזֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם: ¹² הֲלֹא־זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חַדַּל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת־מִצְרַיִם מִמֹּתֵנוּ בַּמִּדְבָּר: ¹³ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירְאוּ הַתִּיַצְבוּ וְרֹאאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רִאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפּוּ לְרֹאֲתָם עוֹד עַד־עוֹלָם: ¹⁴ יְהוָה יִלְחֶם יְלָחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִישׁוּן: פ ¹⁵ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מֵהַתְּצַעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ: ¹⁶ וְאַתָּה הָרַם אֶת־מִטְּךָ וְנִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁה: ¹⁷ וְאַנִּי וְהַגִּנִּי מִחֲזֹק אֶת־לִבָּב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶכְבְּדָה בְּפִרְעָהוּ וּבְכָל־חִילוֹ בְּרַכְבוֹ וּבְפָרָשָׁיו: ¹⁸ וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּהַכְבְּדִי בְּפִרְעָהוּ בְּרַכְבוֹ וּבְפָרָשָׁיו: ¹⁹ וַיִּסַּע מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים הַהֵלֶךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד אַחֲרֵיהֶם: ²⁰ וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וְהַחֹשֶׁךְ וַיָּאֵר אֶת־הַלִּילָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כַּל־הַלִּילָה: ²¹ וַיִּטַּשׁ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיֵּלֶךְ יְהוָה | אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כַּל־הַלִּילָה וַיִּשַׁם אֶת־הַיָּם לַחֲרָבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם: ²² וַיָּבֹאוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁה וְהַמַּיִם לְהֵם חָמָה מִימִינֵם וּמִשְׁמָאלֵם: ²³ וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוֹס פְּרַעֲהוּ רֶכֶב וּפְרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם: ²⁴ וַיְהִי בְּאִשְׁמֶרֶת הַבֹּקֶר וַיִּשְׁקַף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמוּד אֵשׁ וַעֲנַן וַיְהִי אֵת מַחֲנֵה מִצְרַיִם: ²⁵ וַיִּסֹּר אֶת אַפֵּן מִרְכַבְתָּיו וַיִּנְהַגְהוּ בְּכַבְדָּת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אַנּוֹסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוָה נִלְחַם לָהֶם בְּמִצְרַיִם: פ ²⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נִטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רֶכְבוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו: ²⁷ וַיִּטַּשׁ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיֵּשֶׁב הַיָּם לִפְנֹת בָּקֶר לְאִיתָנוּ וּמִצְרַיִם נָסִים לְקִרְאָתוֹ וַיִּנְעַר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בַּתּוֹךְ הַיָּם: ²⁸ וַיֵּשְׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל חֵיל פְּרַעֲהוּ הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אַחַד: ²⁹ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה בַּתּוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לְהֵם חָמָה מִימִינֵם וּמִשְׁמָאלֵם ³⁰ וַיִּוָּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שַׁפַּת הַיָּם: ³¹ וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בֵּיהֶם וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ: פ

Chapter 15

¹ אִזְ וַיִּשְׂרַמְשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לַאֲמֵר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם: ² עֲזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאֲנֹוהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמִמְנֵהוּ: ³ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: ⁴ מִרְכַבַּת פְּרַעֲהוּ וְחִילוֹ יָרָה בַּיָּם וּמִבְחַר שְׁלִישֵׁיו טָבְעוּ בַיָּם־סוֹף: ⁵ תַּהֲמֹת יִכְסִימוּ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֲבָן: ⁶ יִמְיֹנֶךָ יְהוָה נֹאדְרֵי בְכֶם יִמְיֹנֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיְבֶיךָ: ⁷ וּבִרְבַּ גְּאוּנוֹךָ תִּהְרַס קַמְיֹךָ תִּשְׁלַח חֲרָגְךָ יִאֲכַלְמוּ קִקְשׁ: ⁸ וּבְרוּחַ אֲפִיךָ נִעְרְמוּ מַיִם נִצְבוּ כְּמוֹ־נֶד נְזִלִים קִפְאוּ תַהֲמֹת בְּלִבֵּיהֶם: ⁹ אָמַר אוֹיֵב אֲרֹדְף אֲשִׁיג אַחֲלֶק שְׁלַל תִּמְלָאֲמוּ נִפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבֵי תוֹרִישְׁמוּ יָדִי: ¹⁰ נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ כִּסְמוּ יָם צָלְלוּ כְּעוֹפֹרֶת בַּמַּיִם אֲדִירִים: ¹¹ מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָה נֹאדְרֵךָ בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֶׂה נְלֹא: ¹² נְטִיתִי יִמִּינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֲרָץ: ¹³ נַחֲתִית בַּחֲסֹדְךָ עִסְזוּ גְּאֵלֶת נַהֲלֵת בְּעֶזְךָ אֶל־נוֹה קֹדֶשְׁךָ: ¹⁴ שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּ חֵיל אַחֲזֵי יִשְׁבִי פְּלִשְׁתִּי: ¹⁵ אִזְ נִבְהִלוּ אֲלוֹפֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחַזְמוּ רַעַד נִמְגּוּ כָל יִשְׁבֵי כְנָעַן: ¹⁶ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וְנִפְחַד בְּגִדְלֵךָ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֲבָן עַד־יַעֲבֹר עִמְךָ הַזֶּה עַד־יַעֲבֹר עִסְזוּ קִנִּית: ¹⁷ תִּבְאֲמוּ וְתִטְעַמוּ בְּהַר נַחֲלֹתְךָ מִכּוֹן לִשְׁבַתְךָ פְּעֻלַּת יְהוָה מִקְדָּשׁ אֲדִנִי כוֹנֵנוּ יָדִיךָ: ¹⁸ יְהוָה | יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד: ¹⁹ כִּי בַל סוֹס פְּרַעֲהוּ בְּרַכְבוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבֵּשׁה בַּתּוֹךְ הַיָּם: פ ²⁰ וַתִּקְחֵהוּ מַרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֲוֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתֵּנָף בַּיַּד וַתִּצָּאֵן כָּל־הַנְּשִׁים אַחֲרֵיהֶם בַּתְּפִים וּבַמַּחֲלֹת: ²¹ וַתַּעַן לָהֶם מַרְיָם שִׁירוֹ לַיהוָה כִּי־גָאָה גָּאָה סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בַּיָּם: ²² וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוֹף וַיִּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: ²³ וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מַרְיָם הֵם עַל־כֵּן קָרְא־שְׁמָה מֶרְהָ: ²⁴ וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מֵהַנְּשִׁיתָ: ²⁵ וַיַּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיִּוְרַהוּ יְהוָה לְעַץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לֹו חֶק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ: ²⁶ וַיֹּאמֶר אֶם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל | יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וַהֲיִשָּׁר בְּעֵינֵינוּ תַעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַת כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ: ²⁷ וַיָּבֹאוּ אֵילְמָה וְשֵׁם שְׁתִּים עֲשָׂרָה עֵינַת מַיִם וּשְׁבַע־תִּמְרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם עַל־הַמַּיִם:

Chapter 16

¹ ויסעו מאילם ויבאו כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר־סין אשר בין־אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים:
² וילוו¹¹ כל־עדת בני־ישראל על־משה ועל־אהרן במדבר: ³ ויאמרו אלהם בני ישראל מִי־יתן מותנו ביד־יהוה בארץ מצרים בשבתנו
על־סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כִּי־הוצאתם אתנו אל־המדבר הזה להמית את־כל־הקהל הזה ברעב: ⁴ ויאמר יהוה אל־משה הנני
ממטיר לכם לחם מן־השמים ויצא העם ולקטו דבר־יום ביום למען אנסנו הילך בתורת־אם־לא: ⁵ והיה ביום הששי והכינו את אשר־יביאו
והיה משנה על אשר־ילקטו יום | יום: ⁶ ויאמר משה ואהרן אל־כל־בני ישראל עֲרַב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷ ובקר
וראיתם את־כבוד יהוה בשמעו את־תלנתיכם על־יהוה ונחנו מה כי תלונו¹² עלינו: ⁸ ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם
בבקר לשבע בשמע יהוה את־תלנתיכם אשר־אתם מלינם עליו ונחנו מה לא־עלינו תלנתיכם כי על־יהוה: ⁹ ויאמר משה אל־אהרן אמר
אל־כל־עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלנתיכם: ¹⁰ והיה כדבר אהרן אל־כל־עדת בני־ישראל ויפנו אל־המדבר והנה כבוד
יהוה נראה בענן: ¹¹ וידבר יהוה אל־משה לאמר: ¹² שמעתי את־תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר
תשבעו ולחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ¹³ והיה בערב ותעל השלל ותכס את־המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ¹⁴ ותעל
שכבת הטל והנה על־פני המדבר דק מחספס דק ככפר על־הארץ: ¹⁵ ויראו בני־ישראל ויאמרו איש אל־אחיו מן הוא כי לא ידעו מה־הוא
ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה: ¹⁶ זה הדבר אשר צוה יהוה לקטן ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר
נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו: ¹⁷ ויעשו־כן בני ישראל וילקטו המרובה והממעט: ¹⁸ וימדו בעמר ולא העדיף המרובה והמעט לא
החסיר איש לפי־אכלו לקטו: ¹⁹ ויאמר משה אלהם איש אל־יותר ממנו עד־בקר: ²⁰ ולא־שמעו אל־משה ויותרו אנשים ממנו עד־בקר וירם
תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ²¹ וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחס השמש ונקם: ²² והיה | ביום הששי לקטו לחם משנה
שני העמר לאחד ויבאו כל־נשיאי העדה ויגידו למשה: ²³ ויאמר אלהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר־תאפו
אפו ואת אשר־תבשלו בשלו ואת כל־העדף הניחו לכם למשמרת עד־הבקר: ²⁴ ויניחו אתו עד־הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה
לא־היתה בו: ²⁵ ויאמר משה אכלהו היום כי־שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה: ²⁶ ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא
יהיה־בו: ²⁷ והיה ביום השביעי יצאו מן־העם ללקט ולא מצאו: ²⁸ ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת־י: ²⁹ ראו
כי־יהוה נתן לכם השבת על־כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו | איש תחתיו אל־יצא איש ממקומו ביום השביעי: ³⁰ וישבתו
העם ביום השביעי: ³¹ ויקראו בית־ישראל את־שמו מן והוא קזרע גד לכן וטעמו כצפית בדבש: ³² ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה
מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען | יראו את־הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ³³ ויאמר משה
אל־אהרן קח צנצנת אחת ותן־שמה מלא־העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם: ³⁴ כאשר צוה יהוה אל־משה ויניחהו אהרן
לפני העדת למשמרת: ³⁵ ובני ישראל אכלו את־המן ארבעים שנה עד־באם אל־ארץ נושבת את־המן אכלו עד־באם אל־קצה ארץ כנען:
³⁶ והעמר עשרית האיפה הוא:פ

16:2 וילינו | lemma="לון" x-morph="He,C:Vhw3mp" strong="c:H3885b"

16:7 תלונו | lemma="לון" x-morph="He,Vhi2mp" strong="H3885b"

Chapter 17

¹ ויסעו כל־עדת בני־ישראל ממדבר־סין למסעיהם על־פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתת העם: ² וזרב העם עם־משה ויאמרו תנו־לנו
מים ונשתה ויאמר להם משה מה־תריבון עמדי מה־תנסון את־יהוה: ³ ויצמא שם העם למים וילן העם על־משה ויאמר למה זה העליתנו
ממצרים להמית אתי ואת־בני ואת־מקני בצמא: ⁴ ויצעק משה אליהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלני: ⁵ ויאמר יהוה
אל־משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את־היאר קח בידך והלכת: ⁶ והנני עמד לפניך שם | על־הצור בחרב
והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: ⁷ ויקרא שם המקום מסה ומריבה על־ריב | בני ישראל ועל
נסתם את־יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם־אין: ⁸ ויבא עמלק וילחם עם־ישראל ברפידם: ⁹ ויאמר משה אליהושע בחרלנו אנשים וצא
הלחם בעמלק מחר אנכי וצב על־ראש הגבעה ומטה האלהים ביד־י: ¹⁰ ויעש והושע כאשר אמר־לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן
וחור עלו ראש הגבעה: ¹¹ והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק: ¹² וידי משה כבדים ויקחו־אבן וישמו
תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד והיה ידיו אמונה עד־בא השמש: ¹³ ויחלש יהושע את־עמלק ואת־עמו
לפי־חורב: ¹⁴ ויאמר יהוה אל־משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי־מחה אמונה את־זכר עמלק מתחת השמים: ¹⁵ ובן משה
וזבח ויקרא שמו יהוה | נסי: ¹⁶ ויאמר כי־יד־עליכם זה מלחמה ליהוה בעמלק מדד דר:פ

Chapter 18

¹וישמע יתרו חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כיהוציא יהוה את ישראל ממצרים: ²ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה אחר שלוחיה: ³ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה: ⁴ושם האחד אליעזר כיהאליה אבי בעזוי ויצלני מחרב פרעה: ⁵ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים: ⁶ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ⁷ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלה: ⁸ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה: ⁹ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ¹⁰ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: ¹¹עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ¹²ויקח יתרו חתן משה עלה זבחים לאלהים ויבא אהרן וכל | זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים: ¹³ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויעמד העם על משה מן הבקר עד הערב: ¹⁴וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן הבקר עד הערב: ¹⁵ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים: ¹⁶כיהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו: ¹⁷ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: ¹⁸נבל תבל גס אתה גס העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך: ¹⁹עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים: ²⁰וזהרתה אתה את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו: ²¹ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל וראי אלהים אנשי אמת שגאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ²²ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטוהם והקל מעליך ונשאו אתך: ²³אם אתה הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמך וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום: ²⁴וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ²⁵ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ²⁶ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטוהם: ²⁷וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו: ²⁸

Chapter 19

¹בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ²ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ³ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבני ישראל: ⁴אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ⁵ועתה אם שמעו תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כילי כל הארץ: ⁶ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ⁷ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: ⁸ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אליהם: ⁹ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם כך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אליהם: ¹⁰ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: ¹¹והיו נכנים ליום השלישי כי | ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על ההר סיני: ¹²והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: ¹³לא תגע בו יד כי סקול יסקל או יורה יורה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבל המה יעלו בהר: ¹⁴וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם: ¹⁵ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ¹⁶ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שפר חזק מאד ויחד כל העם אשר במחנה: ¹⁷ויצא משה את העם לקראת האלהים ויבא אל המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: ¹⁸והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחד כל ההר מאד: ¹⁹ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יענו בקול: ²⁰וירד יהוה על ההר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ²¹ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פניהם אל ההר לראות ונפל ממנו רב: ²²וגם הכהנים הנגשים אליהם יתקדשו ויפרצו בהם יהוה: ²³ויאמר משה אליהו לא יוכל העם לעלות אליה סיני כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו: ²⁴ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל ההרסו לעלת אליהם פניהם: ²⁵וירד משה אל העם ויאמר אלהים:

Chapter 20

¹וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: ²אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: ³לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: ⁴לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: ⁵לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי: ⁶ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ⁷לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ⁸זכור את יום השבת לקדשו: ⁹ששת

ימים תעבד ועשית כל-מלאכתך: ¹⁰ ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא-תעשה כל-מלאכה אתה | ובגד ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: ¹¹ כי ששת-ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ ואת-הים ואת-כל-אשר-בם וינח ביום השביעי על-כן ברח יהוה את-יום השבת ויקדשהו: ¹² כבד את-אביך ואת-אמך למען יארכו ימיר על האדמה אשר-יהוה אלהיך נתן לך: ¹³ לא תרצח: ¹⁴ לא תנאף: ¹⁵ לא תגנב: ¹⁶ לא-תענה ברעך עד שקר: ¹⁷ לא תחמד בית רעך לא-תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך: ¹⁸ וכל-העם ראים את-הקולת ואת-הלפידים ואת קול השפר ואת-ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק: ¹⁹ ויאמרו אל-משה דבר-אתה עמנו ונשמעה ואל-ידבר עמנו אלהים פן נמות: ²⁰ ויאמר משה אל-העם אל-תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יאתו על-פניכם לבלתי תחטאו: ²¹ ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל-הערפל אשר-שם האלהים: ²² ויאמר יהוה אל-משה כה תאמר אל-בני ישראל אתם ראיתם כי מן-השמים דברתי עמכם: ²³ לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: ²⁴ מזבח אדמה תעשה-לי וזבחתי עליו את-עלתירי ואת-שלמיך את-צאנך ואת בקורך בכל-המקום אשר אזכיר את-שמי אבוא אליך וברכתיו: ²⁵ ואם-מזבח אבנים תעשה-לי לא-תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה: ²⁶ ולא-תעלה במעלת על-מזבחי אשר לא-תגלה ערותך עלי: ^פ

Chapter 21

¹ ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: ² כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: ³ אם-בגפו יבא בגפו יצא אם-בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: ⁴ אם-אדניו יתן-לו אשה וילדה-לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ⁵ ואם-אמר יאמר העבד אהבתי את-אדני את-אשתי ואת-בני לא אצא חפשי: ⁶ והגישו אדניו אל-האלהים והגישו אל-הדלת או אל-המזוזה ורצע אדניו את-אזנו במרצע ועבדו לעלם: ⁷ וכי-ימכר איש את-בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: ⁸ אם-רעה בעיני אדניה אשר-לו: ¹¹ ועדה והפדה לעם נכרי לו-ימשל: ¹² למכרה בבגדו-בה: ⁹ ואם-לבנו ויעדנה כמשפט הבנות יעשה-לה: ¹⁰ אם-אחרת יקח-לו שארה כסותה וענתה לא יגרע: ¹¹ ואם-שלש-אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: ¹² מכה איש ומת מות יומת: ¹³ ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתו לך מקום אשר ינוס שמה: ¹⁴ וכי-יזד איש על-רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ¹⁵ ומכה אביו ואמו מות יומת: ¹⁶ וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ¹⁷ ומקלל אביו ואמו מות יומת: ¹⁸ וכי-יריב אנשים והכה איש את-רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: ¹⁹ אם-יילקו והתהלך בחוץ על-משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא: ²⁰ וכי-יכה איש את-עבדו או את-אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם: ²¹ אך אם-יזנו או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא: ²² וכי-ינצו אנשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים: ²³ ואם-אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש: ²⁴ עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל: ²⁵ כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה: ²⁶ וכי-יכה איש את-עין עבדו או את-עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו: ²⁷ ואם-שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו: ²⁸ וכי-יגח שור את-איש או את-אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את-בשרו ובעל השור נקי: ²⁹ ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם-בעליו יומת: ³⁰ אם-כפר יושת עליו ונתן פדיו נפשו ככל אשר-יושת עליו: ³¹ או-בן ינח או-בת יגח כמשפט הזה יעשה לו: ³² אם-עבד יגח השור או אמה כסף | שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל: ³³ וכי-יפתח איש בור או כייכרה איש בר ולא יכסנו ונפל-שמה שור או חמור: ³⁴ בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה-לו: ³⁵ וכי-יגף שור-איש את-שור רעהו ומכרו את-השור החי ונצו את-כספו וגם את-המת יחצו: ³⁶ או נודע כי שור נגח הוא מתמול שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה-לו:

¹¹21:8 לא | lemma="לא" He,Tn x-morph="H3808" strong="

¹²21:8 לא | lemma="לא" He,Tn x-morph="H3808" strong="

Chapter 22

(21:37) כי יגנב איש שור או-שה וטבח או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע-צאן תחת השה: 22

(1) ² אם-במחירת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים: ⁽²⁾ ³ אם-זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם-אין לו ונמכר בגנבתו: ⁽³⁾ ⁴ אם-המצא תמצא בידו הגנבה משור עד-חמור עד-שה חיים שנים ישלם: ⁽⁴⁾ ⁵ כי יבער-איש שדה או-כרם ושלח את-בעירו: ¹¹ ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם: ⁽⁵⁾ ⁶ כי-תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את-הבערה: ⁽⁶⁾ ⁷ כי-יתן איש אל-רעהו כסף או-כלים לשמור ונגב מבית האיש אם-ימצא הגנב ישלם שנים: ⁽⁷⁾ ⁸ אם-לא ימצא הגנב ונקרב בעל-הבית אל-האלהים אם-לא שלח ידו במלאכת רעהו: ⁽⁸⁾ ⁹ על-כל-דבר-פשע על-שור על-חמור על-שה על-שלמה על-כל-אבדה אשר יאמר כיהו זה עד האלהים יבא דבר-שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו: ⁽⁹⁾ ¹⁰ כי-יתן איש אל-רעהו חמור או-שור או-שה וכל-בהמה לשמר ומת או-נשבר או-נשבה אין ראה: ⁽¹⁰⁾ ¹¹ שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם-לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם: ⁽¹¹⁾ ¹² ואם-גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו: ⁽¹²⁾ ¹³ אם-טרף יטרף יבאהו עד הטרפה לא ישלם: ⁽¹³⁾ ¹⁴ וכי-ישאל איש

מעם רעהו ונשבר אומות בעליו אין עמו שלם ושלם: ¹⁵(14) אמ־בעליו עמו לא ישלם א־שְׁכִיר הוא בָּא בשְׁכָרוֹ: ¹⁶(15) וְכִי־יִפְתָּה אִישׁ בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה: ¹⁷(16) א־מֵאֵן וּמֵאֵן אֲבִיהָ לַתְּתָהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקַל כַּמְהַר הַבְּתוּלָה: ¹⁸(17) מִכֶּסֶף לֹא תַחִיהֶם: ¹⁹(18) כֹּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה מוֹת יוֹמָת: ²⁰(19) זִבְחַ לְאֱלֹהִים יַחֲרֹם בְּלִית לִיהוֹה לְבָדוֹ: ²¹(20) וְגַר לֹא־תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצְנָה כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: ²²(21) כֹּל־אֲלֻמְנָה וַיְתוּם לֹא תַעֲנוּן: ²³(22) א־עֲנֶה תַעֲנֶה אֲתוֹ כִּי א־צָעַק יִצְעַק אֵלַי שְׁמַע אֲשַׁמְעָה צַעֲקוֹ: ²⁴(23) וְחָרָה אַפִּי וְהִרְגַתִּי אֶתְכֶם בְּחָרֵב וְהָיוּ נְשִׁיכֶם אֲלֻמְנוֹת וּבְנֵיכֶם יִתְמִים: ²⁵(24) א־כֶּסֶף | תְּלוֹה אֶת־עַמִּי אֶת־הַעֲנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כֹּנֶסֶה לֹא־תִשְׁמֹן עָלָיו נָשָׂךְ: ²⁶(25) א־חַבֵּל תַּחֲבֵל תַּחֲבֵל שְׁלֵמֹת רַעַךְ עַד־בָּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁבִּינּוּ לוֹ: ²⁷(26) כִּי הוּא כִסּוֹתוֹ: ²⁸(27) לְבָדָה הוּא שְׁמֵלְתוֹ לַעֲרוֹ בְמָה יִשְׁכַּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חָנוּן אֲנִי: ²⁹(28) אֱלֹהִים לֹא תִקַּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תֵאָר: ³⁰(29) מִלֵּאֲתֶךָ וְדַמְעָךָ לֹא תֵאָחֵר בְּכוֹר בְּנִיךָ תִתְּנֵה־לִי: ³¹(30) וְאֲנִשְׁיִקְדָּשׁ תִּהְיוּן לִי וּבִשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכְלוּ לְכָל־בַּשָּׂר תִּשְׁלַכּוּן אֹתוֹ:

11|22:5 בעירה | lemma="strong="H1165" x-morph="He,Ncmsc:Sp3fs"="בעיר"="

12|22:27 כסותה | lemma="strong="H3682" x-morph="He,Ncfs:Sp3fs"="כסות"="

Chapter 23

1 לא תשא שמע שוא אל־תשת ירך עם־רשע להיות עד חמס: ² לא־תהיה אחרי־רבים לרעת ולא־תענה על־רב לנטת אחרי רבים להטת: ³ וְדָל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ: ⁴ כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אִיבֶךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תַעֲהֶה הַשֵּׁב תִּשְׁבִּינּוּ לוֹ: ⁵ כִּי־תִרְאֶה חֲמֹרוֹ שֹׁנֵךְ רֹבֵץ תַּחַת מִשְׁאוֹ וְחִדַּלְתָּ מֵעֵזֶב לוֹ עֵזֶב תַּעֲזֹב עִמּוֹ: ⁶ לֹא תִטֶּה מִשְׁפַּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבוֹ: ⁷ מִדְּבַר־שִׁקֵּר תִּרְחַק וְנָקִי וְצַדִּיק אֶל־תִּהְרֹג כִּי לֹא־אֲצַדִּיק רָשָׁע: ⁸ וְשָׁחַד לֹא תִקַּח כִּי הַשְׁחָד יַעֲנֶה פְקוּחִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צִדִּיקִים: ⁹ וְגַר לֹא תִלְחָץ וְאִתָּם יַדְעַתֶּם אֶת־נַפְשׁ הַגֵּר כִּי־גֵרִים הֵייתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: ¹⁰ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־הָאָרֶץ וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: ¹¹ וְהַשְׁבִּיעַתָּ תִשְׁמְטָנָה וְנִטְשָׁתָה וְאָכְלוּ אֲבִינֶיךָ עִמָּךְ וַיְתַרְם תֹּאכַל חֵיט הַשָּׂדֶה כֹּךְ־תַעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזִיתֶךָ: ¹² שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשִׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וַיִּנְפַשׁ בְּנֶאֱמַתְךָ וְהָגַר: ¹³ וּבְכָל אֶשְׁר־אֲמַרְתִּי אֵלֶיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם לֹא תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עֲלֵיפֶיךָ: ¹⁴ שְׁלֹשׁ רְגָלִים תַּחַךְ לִי בַשָּׁנָה: ¹⁵ אֶת־חֵג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמַר שְׁבַעֲת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאֲבִיב כִּי־בּוֹ יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם וְלֹא־יִרְאוּ פְנֵי רִיקָם: ¹⁶ וְחֵג הַקִּצִּיר בְּכוּרֵי מַעֲשִׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחֵג הָאֶסֶף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפָּךָ אֶת־מַעֲשִׂיךָ מִן־הַשָּׂדֶה: ¹⁷ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כֹל־זְכוּרְךָ אֶל־פְּנֵי הָאֲדָן | יְהוָה: ¹⁸ לֹא־תִזְבַּח עַל־חֶמֶץ דָּם־זִבְחִי וְלֹא־יִלִּין חֶלֶב־חֲגִי עַד־בִּקְרוֹ: ¹⁹ רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמְתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲבַל אִמּוֹ: ²⁰ הֵנָּה אֲנִי שֹׁלַח מֵלֶאכֶל לְפָנֶיךָ לְשַׁמְרֵךְ בְּדָרֶךְ וְלִהְבִּיאֲךָ אֶל־הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר הִכַּנְתִּי: ²¹ הַשֶּׁמֶר מִפְּנֵי וְשָׁמַע בְּקוֹל אֶל־תִּמְרָן בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֵכֶם כִּי שָׁמִי בְּקִרְבּוֹ: ²² כִּי אִם־שָׁמַע תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ וְעִשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאִבִּיתִי אֶת־אִיבֶיךָ וְצִרְתִּי אֶת־צִרְרוֹי: ²³ כִּי־יִלַךְ מֵלֶאכֶל לְפָנֶיךָ וְהִבִּיאֲךָ אֶל־הָאֱמֹרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרָזִי וְהַכְּנַעֲנִי וְחֹפִי וְהַיְבוּסִי וְהַכְּחַדְתִּי: ²⁴ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֱלֹהֵיהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיָהֶם כִּי הִרְסוּ תְהָרִסֵם וְשִׁבְרָה תִשְׁבַּר מִצַּבְתֵּיהֶם: ²⁵ וְעַבַּדְתֶּם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּבִרְךָ אֶת־לַחְמְךָ וְאֶת־מִימֶיךָ וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקִּרְבְּךָ: ²⁶ לֹא תִהְיֶה מִשְׁכַּלָּה וְעִקְרָה בְּאֶרֶץ אֶת־מִסְפָּר יְמֶיךָ אֲמָלָא: ²⁷ אֶת־אִימֹתֶיךָ אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמְתִּי אֶת־כָּל־הָעַם אֲשֶׁר תִּבְאֵה בָהֶם וְנִתַּתִּי אֶת־כָּל־אִיבֶיךָ אֵלֶיךָ עָרֶף: ²⁸ וְשִׁלַּחְתִּי אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגִרְשָׁה אֶת־הַחֲחִי אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְאֶת־הַחֲתִי מִלְּפָנֶיךָ: ²⁹ לֹא אֲגַרְשֶׁנּוּ מִלְּפָנֶיךָ בַשָּׁנָה אַחַת פְּרִתְהֵיךָ הָאָרֶץ שְׁמָמָה וּרְבָה עֲלֶיךָ חֵיט הַשָּׂדֶה: ³⁰ מַעֲט מַעֲט אֲגַרְשֶׁנּוּ מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה וְנִחַלְתָּ אֶת־הָאָרֶץ: ³¹ וְשָׁתִי אֶת־גִּבְלֶךָ מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִדְּבַר עַד־הַנְּהַר כִּי | אֲתוֹן בִּידְכֶם אֶת יִשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגִרְשַׁתְמוּ מִפְּנֵיךָ: ³² לֹא־תִכְרַת לָהֶם וְלֹא־תִהְיֶה בְרִית: ³³ לֹא יִשְׁבוּ בְּאֶרֶץ פְּרִי־חֲטִיאוֹ אֲתוֹן לִי כִי תַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵיהֶם כִּי־יְהִיֶה לָךְ לְמוֹקֵשׁ:

Chapter 24

1 וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֶל־יְהוָה אֲתָה וְאֶהְרֹן נָדָב וְאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מִרְחֹק: ² וּנְגַשׁ מֹשֶׁה לְבָדוֹ אֶל־יְהוָה וְהֵם לֹא יִגְשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: ³ וַיֹּאבֵד מֹשֶׁה וַיִּסְפָּר לָעָם אֶת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה וְאֶת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה נַעֲשֶׂה: ⁴ וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת כָּל־דְּבָרֵי יְהוָה וַיִּשְׁכַּם בְּבִקְרוֹ וַיָּבֵן מִזְבֵּחַ תַּחַת הַהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֵּה לְשֵׁנִים עֶשֶׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: ⁵ וַיִּשְׁלַח אֶת־נְעָרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵיהֶם שְׁלָמִים לַיהוָה פְּרִים: ⁶ וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֵגְנֹת וְחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ: ⁷ וַיִּקַּח סֹפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹל אֲשֶׁר־דָּבַר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: ⁸ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם וַיִּזְרַק עַל־הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם־הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ⁹ וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן נָדָב וְאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁰ וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלֵיהֶם כַּמַּעֲשֶׂה לְבִנְתֵי הַסְּפִיר וְכַעֲצֵם הַשָּׁמַיִם לְטָהַר: ¹¹ וְאֶל־אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שִׁלַּח יְדוֹ וַיַּחֲזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: ¹² וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי הַיּוֹם וְהִיָּה־שָׁם וְאֶתְנָה לָךְ אֶת־לַחַת הָאָבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתֶם: ¹³ וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֶׁעַ מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר הָאֱלֹהִים: ¹⁴ וְאֶל־הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ־לִנּוּ בְּזֶה עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֵלֶיכֶם וְהִנֵּה אֶהְרֹן וְחֹרֵר עִמָּכֶם מִי־בַעַל דְּבָרִים יִגְשׁ אֲלֵהֶם: ¹⁵ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הַר וַיִּכַּסּוּ הָעָנָן אֶת־הַר: ¹⁶ וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הָרַיִם וַיִּכְסֶהוּ וַיִּשְׁתּוּ שְׁשַׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

מתוך הענן: ¹⁷ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ¹⁸ ובא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בזה ארבעים יום וארבעים לילה:

Chapter 25

¹ וידבר יהוה אלימשה לאמר: ² דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי: ³ וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ⁴ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: ⁵ וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ⁶ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ⁷ ואבני שיהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: ⁸ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ⁹ ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: ¹⁰ ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ¹¹ וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ¹² ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתי ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית: ¹³ ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: ¹⁴ והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם: ¹⁵ בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ¹⁶ ונתת אל הארן את העדת אשר אתו אליך: ¹⁷ ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ¹⁸ ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת: ¹⁹ ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו: ²⁰ והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים: ²¹ ונתת את הכפרת על הארן מלמעלה ואל הארן תתן את העדת אשר אתו אליך: ²² ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על הארן העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: ²³ ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ²⁴ וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב: ²⁵ ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זרזהב למסגרתו סביב: ²⁶ ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאות אשר לארבע רגליו: ²⁷ לעמת המסגרת תהיין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: ²⁸ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשאתם את השלחן: ²⁹ ועשית קערתי וכפתיו וקשותיו ומנקותיו אשר יסך בהן זהב טהור תעשה אתם: ³⁰ ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד: ³¹ ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ורכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו: ³² וששה קנים יצאים מצדיה שלשה | קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: ³³ שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתור ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנרה: ³⁴ ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: ³⁵ וכפתור תחת שני הקנים ממנה וכפתור תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היצאים מן המנרה: ³⁶ כפתריהם וקנתם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור: ³⁷ ועשית את נורתיה שבעה והעלה את נורתיה והאיר על עבר פניה: ³⁸ ומלקתיה ומחתתיה זהב טהור: ³⁹ ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכלים האלה: ⁴⁰ וראה ועשה בתבניתם אשר אראה בזה:

Chapter 26

¹ ואת המשכן תעשה עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותלעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם: ² ארך | היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעה: ³ חמש היריעה תהיין חברת אשה אל אחתה וחמש יריעת חברת אשה אל אחתה: ⁴ ועשית ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: ⁵ חמשים ללאת תעשה ביריעה האחת וחמשים ללאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אשה אל אחתה: ⁶ ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעה אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד: ⁷ ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשה אתם: ⁸ ארך | היריעה האחת שלשים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ⁹ וחברת את חמש היריעה לבוד ואת שש היריעה לבוד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל: ¹⁰ ועשית חמשים ללאת על שפת היריעה האחת הקיצונה בחברת וחמשים ללאת על שפת היריעה החברת השנית: ¹¹ ועשית קרסי נחשת חמשים והבאת את הקרסים בללאת וחברת את האהל והיה אחד: ¹² וסרח העדף ביריעה האהל חצי היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן: ¹³ והאמה מזה והאמה מזה בעדף בארך יריעת האהל יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: ¹⁴ ועשית מכסה לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ¹⁵ ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: ¹⁶ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד: ¹⁷ שתי ידות לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן: ¹⁸ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה: ¹⁹ וארבעים אדני כסף תעשה תחת עשרים קרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידותיו: ²⁰ ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש: ²¹ וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²² ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים: ²³ ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתיים: ²⁴ והיו תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצעת יהיו: ²⁵ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²⁶ ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד: ²⁷ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתיים ימה: ²⁸ והברוי

התיכן בתוך הקרשים מברח מן־הקצה אל־הקצה: ²⁹ואת־הקרשים תצפה זהב ואת־טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריהם וצפית את־הבריהם זהב: ³⁰והקמת את־המשכן כמשפטו אשר הראית בה־ר: ³¹ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים: ³²ונתתה אתה על־ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על־ארבעה אדני־כסף: ³³ונתתה את־הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים: ³⁴ונתת את־הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים: ³⁵ושמת את־השלחן מתוך לפרכת ואת־המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על־צלע צפון: ³⁶ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ³⁷ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה אדני נחשת:ס

Chapter 27

¹ועשית את־המזבח עצי שטים חמש אמות ארך וחמש אמות רחב רבוע יהיה המזבח ושלוש אמות קמתו: ²ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנו תהיין קרנתיו וצפית אתו נחשת: ³ועשית סירתיו לדשנו ויעו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל־כלי מעשה נחשת: ⁴ועשית לו מכבד מעשה רשת נחשת ועשית על־הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו: ⁵ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח: ⁶ועשית בדים למזבח בדי עצי שטים וצפית אתם נחשת: ⁷והובא את־בדיו בטבעת והיין הבדים על־שתי צלעת המזבח בשאת אתו: ⁸נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו: ⁹ועשית את חצר המשכן לפאת נגב־תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת: ¹⁰ועמדיו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: ¹¹וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארך ועמודיו ¹¹עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: ¹²ורחב החצר לפאת־ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: ¹³ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה: ¹⁴וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁵ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה: ¹⁶ולשער החצר מסך | עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: ¹⁷כל־עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: ¹⁸אך החצר מאה באמה ורחב | חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת: ¹⁹לכל כלי המשכן בכל עבדתו וכל־ידתיו וכל־ידת החצר נחשת:ס ²⁰ואתה תצנה | את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיית למאור להעלות נר תמיד: ²¹באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על־העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד־בקר לפני יהוה חקת עולם לדורתם מאת בני ישראל:ס

Exo27:11 ועמדו|lemma="עמוד" x-morph="c:H5982" strong="He,C:Ncmisc:Sp3ms"

Chapter 28

¹ואתה הקרב אליך את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ²ועשית בגדי־קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: ³ואתה תדבר אל־כל־חכמי־לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־בגדי אהרן לקדשו לכהנולי: ⁴ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ ומצנפת ואבנט ועשו בגדי־קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנולי: ⁵והם יקחו את־זהב ואת־התכלת ואת־הארגמן ואת־תולעת השני ואת־הששפ: ⁶ועשו את־האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב: ⁷שתי כתפת חברת יהיה־לו אל־שני קצותיו וחרב: ⁸וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ⁹ולקחת את־שתי אבני־שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ¹⁰ששה משמתם על האבן האחת ואת־שמות הששה הנותרים על־האבן השנית כתולדתם: ¹¹מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את־שתי האבנים על־שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: ¹²ושמת את־שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את־שמותם לפני יהוה על־שתי כתפיו לזכרן:ס ¹³ועשית משבצת זהב: ¹⁴ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתתה את־שרשרת העבת על־המשבצת:ס ¹⁵ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו: ¹⁶רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו: ¹⁷ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורים אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד: ¹⁸והטור השני נפך ספיר ויהלם: ¹⁹והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: ²⁰והטור הרביעי תרשיש ושהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואתם: ²¹והאבנים תהיין על־שמת בני ישראל שתיים עשרה על־שמתם פתוחי חותם איש על־שמו תהיין לשני עשר שבט: ²²ועשית על־החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור: ²³ועשית על־החשן שתי טבעות זהב ונתת את־שתי הטבעות על־שני קצות החשן: ²⁴ונתתה את־שתי עבתת זהב על־שתי הטבעת אל־קצות החשן: ²⁵ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על־שתי המשבצות ונתתה על־כתפות האפד אל־מול פניו: ²⁶ועשית שתי טבעות זהב ושמת אתם על־שני קצות החשן על־שפתו אשר אל־עבר האפד ביתה: ²⁷ועשית שתי טבעות זהב ונתתה אתם על־שתי כתפות האפוד מלמטה ממול פניו לעמת מחברתו ממעל לחשב האפוד: ²⁸ויורכסו את־החשן מטבעתו ¹¹אל־טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על־חשב האפוד ולא ייזח החשן מעל האפוד: ²⁹ונשא אהרן את־שמות בני־ישראל בחשן המשפט על־לבו בבאו אל־הקדש לזכרן לפני־יהוה תמיד: ³⁰ונתת אל־חשן המשפט את־האורים ואת־התמים והיו על־לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן

את־משפט בני־ישראל על־לבו לפני יהוה תמיד: ³¹ועשית את־מעיל האפוד כליל תכלת: ³²והיה פִּירָאשׁוּ בתוכו שָׁהּ יהיה לפיו סביב
זְעֵשָׁה אֶרֶב כְּפִי תַחְרָא יְהִי־לוֹ לֹא יִקְרַע: ³³ועשית על־שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על־שוליו סביב ופעמני זָהָב בתוכם סביב:
³⁴פעמן זָהָב ורמון פעמן זָהָב ורמון על־שולי המעיל סביב: ³⁵והיה על־אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל־הקֹדֶשׁ לפני יהוה ובצאתו ולא
ימות: ³⁶ועשית צִיץ זָהָב טְהוֹר ופתחת עליו פתחי חתם קֹדֶשׁ ליהוה: ³⁷ושמת אתו על־פִּתְיֵל תכלת והיה על־המצנפת אל־מול
פני־המצנפת יהיה: ³⁸והיה על־מצח אהרן ונשא אהרן את־עונן הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל־מתנת קדשיהם והיה על־מצחו
תמיד לרצון להם לפני יהוה: ³⁹ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם: ⁴⁰ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית
להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת: ⁴¹והלבשת אתם את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את־יָדֵם
וקדשת אתם וכהנו לי: ⁴²ועשה להם מכנסי־בָד לכסות בשר ערונה ממתנים ועד־ירכים יהיו: ⁴³והיו על־אהרן ועל־בניו בבאם | אל־אהל
מועד או בגשתם אל־המזבֵּחַ לשרת בקֹדֶשׁ ולא־ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו: ⁴⁴

¹28:28 | מְטַבְעֵיָו | lemma = "טבעת" x-morph="m:H2885" strong="He,R:Ncfpc:Sp3ms"

Chapter 29

¹וזה הדבר אשר־תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לִקְחַח פֶּר אֶחָד בֶּן־בִּקְרָ וְאֵילִם שְׁנַיִם תְּמִימִם: ²וְלַחֵם מִצּוֹת וְחֹלֵת מִצַּח בְּלוּלָת בִּשְׁמֵן
רְקִיקֵי מִצּוֹת מִשְׁתִּים בִּשְׁמֵן סֹלֶת חֹטִים תַּעֲשֶׂה אֹתָם: ³וְנָתַתְּ אוֹתָם עַל־סֹלֶת אֶחָד וְהִקְרַבְתָּ אֹתָם בַּסֵּל וְאֶת־הַפֹּר וְאֶת שְׁנֵי הָאֵילִם:
⁴וְאֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב אֶל־פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד וְרַחֲצַתְּ אֹתָם בַּמַּיִם: ⁵וְלִקַּחְתָּ אֶת־הַבְּגָדִים וְהַלְבַּשְׁתָּ אֶת־אֶהֱרֹן אֶת־הַכְּתָנֶת וְאֶת־מְעִיל
הָאֹפֶד וְאֶת־הָאֹפֶד וְאֶת־הַחֹשֶׁן וְאֶת־פֶּתַח לֹו בַּחֹשֶׁן הָאֹפֶד: ⁶וְשַׂמְתָּ הַמִּצְנֶפֶת עַל־רֹאשׁוֹ וְנָתַתְּ אֶת־נֹר הַקֹּדֶשׁ עַל־הַמִּצְנֶפֶת: ⁷וְלִקַּחְתָּ אֶת־שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְיִצְקַתְּ עַל־רֹאשׁוֹ וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ: ⁸וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתָּם כְּתָנֹת: ⁹וְחִגַּרְתָּ אֹתָם אַבְנֹט אֶהֱרֹן וּבָנָיו וְחִבַּשְׁתָּ לָהֶם מִגְבְּעוֹת וְהִיתָה
לָהֶם כְּהֵנָה לַחֻקַּת עוֹלָם וּמְלֵאתֶם יְדֵי־אֶהֱרֹן וְיְדֵי־בָנָיו: ¹⁰וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַפֹּר לִפְנֵי אֶהֱל מוֹעֵד וְסִמַּךְ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפֹּר:
¹¹וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הַפֹּר לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד: ¹²וְלִקַּחְתָּ מִדָּם הַפֹּר וְנָתַתָּה עַל־קִרְנֵת הַמִּזְבֵּחַ בְּאֶצְבָּעְךָ וְאֶת־כָּל־הַדָּם תִּשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד
הַמִּזְבֵּחַ: ¹³וְלִקַּחְתָּ אֶת־כָּל־הַחֵלֶב הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הִיתָרְתָּ עַל־הַכֹּבֵד וְאֶת־שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ:
¹⁴וְאֶת־בֶּשֶׂר הַפֹּר וְאֶת־עֹרֹו וְאֶת־פְּרוֹשׁוֹ תִשְׂרַף בְּאֵשׁ מִחוּץ לַמִּחֲנֶה חֹטָאת הוּא: ¹⁵וְאֶת־הָאֵיל הָאֶחָד תִּקַּח וְסִמְכּוּ אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם
עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: ¹⁶וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵיל וְלִקַּחְתָּ אֶת־דָּמוֹ וְזָרַקְתָּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ¹⁷וְאֶת־הָאֵיל תִּנְתַּח לְנִתְחָיו וְרַחֲצַתְּ קִרְבוֹ וְכַרְעָיו וְנָתַתָּ
עַל־נִתְחָיו וְעַל־רֹאשׁוֹ: ¹⁸וְהִקְטַרְתָּ אֶת־כָּל־הָאֵיל הַמִּזְבֵּחַ עֲלֵה הוּא לִיהוָה רִיחַ יְנִיחוֹם אֲשֶׁה לִיהוָה הוּא: ¹⁹וְלִקַּחְתָּ אֶת־הָאֵיל הַשֵּׁנִי וְסִמַּךְ
אֶהֱרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הָאֵיל: ²⁰וְשַׁחַטְתָּ אֶת־הָאֵיל וְלִקַּחְתָּ מִדָּמוֹ וְנָתַתָּה עַל־נִתְנוֹךְ אֶהֱרֹן וְעַל־נִתְנוֹךְ אֶהֱרֹן וְעַל־נִתְנוֹךְ אֶהֱרֹן וְעַל־נִתְנוֹךְ
יָדָם הַיְמִנִית וְעַל־נִתְנוֹךְ רַגְלָם הַיְמִנִית וְזָרַקְתָּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: ²¹וְלִקַּחְתָּ מִן־הַדָּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּמִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְהִזִּיתָ
עַל־אֶהֱרֹן וְעַל־בָּגְדָיו וְעַל־בָּנָיו וְעַל־בְּגָדָיו הוּא וּבְגָדָיו וּבְגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ וְקֹדֶשׁ הוּא וּבְגָדָיו וּבְגָדֵי בָנָיו אֹתוֹ: ²²וְלִקַּחְתָּ מִן־הָאֵיל הַחֵלֶב וְהָאֵילִיָּה וְאֶת־הַחֵלֶב |
הַמְּכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־יְתֵרֵת הַכֹּבֵד וְאֶת | שְׁתֵּי הַכְּלִיֹּת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן וְאֶת שׁוֹק הַיְמִינִי כִּי אֵיל מְלָאִים הוּא: ²³וְכֹכַר לֶחֶם אַחַת
חֹלֵת לֶחֶם שֶׁמֶן אַחַת וְרִקִּיק אֶחָד מִסֹּלֶת הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה: ²⁴וְשַׂמְתָּ הַכֹּל עַל כְּפִי אֶהֱרֹן וְעַל כְּפִי בָנָיו וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:
²⁵וְלִקַּחְתָּ אֹתָם מִיָּדָם וְהִקְטַרְתָּ הַמִּזְבֵּחַ עַל־הַעֲלָה לְרִיחַ יְנִיחוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁה הוּא לִיהוָה: ²⁶וְלִקַּחְתָּ אֶת־הַחֹזֶה מֵאֵיל הַמְּלָאִים אֲשֶׁר
לִאֶהֱרֹן וְהִנֵּפְתָּ אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה לָךְ לְמִנְהָ: ²⁷וְקֹדֶשֶׁת אֵת | חֲזָה תְּנוּפָה וְאֶת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוֹנֵף וְאֲשֶׁר הוֹרֵם מֵאֵיל
הַמְּלָאִים מֵאֲשֶׁר לִאֶהֱרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו: ²⁸וְהִנֵּה לִאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו לַחֻק־עוֹלָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי תְרוּמָה הוּא וְתְרוּמָה יְהִיָּה מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִזְבְּחֵי שְׁלֵמִיהֶם תְּרוּמָתָם לִיהוָה: ²⁹וּבְגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לִאֶהֱרֹן יִהְיוּ לְבָנָיו אַחֲרָיו לְמִשְׁחָה בָּהֶם וּלְמֵלָאִיִּם אֶת־יָדָם: ³⁰שִׁבְעַת יָמִים יִלְבָּשׁוּ
הַכֹּהֵן תַּחֲתָיו מִבְּנָיו אֲשֶׁר יָבֹא אֶל־אֶהֱל מוֹעֵד לְשַׂרְתָּ בְּקֹדֶשׁ: ³¹וְאֶת אֵיל הַמְּלָאִים תִּקַּח וּבִשְׁלַת אֶת־בֶּשֶׂרוֹ בְּמִקְוֵם קֹדֶשׁ: ³²וְאָכַל אֶהֱרֹן וּבָנָיו
אֶת־בֶּשֶׂר הָאֵיל וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בַּסֵּל פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד: ³³וְאָכְלוּ אֹתָם אֲשֶׁר כִּפֹּר בָּהֶם לְמֵלָא אֶת־יָדָם לְקֹדֶשׁ אֹתָם וְזָר לֹא־יֵאָכַל כִּי־קֹדֶשׁ
הֵם: ³⁴וְאִם־יִוָּתֵר מִבֶּשֶׂר הַמְּלָאִים וּמִן־הַלֶּחֶם עַד־הַבֶּקֶר וּשְׂרִפְתָּ אֶת־הַנּוֹתֵר בְּאֵשׁ לֹא יֵאָכַל כִּי־קֹדֶשׁ הוּא: ³⁵וְעִשִׂיתָ לִאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו כֹּכָה כָּל־
אֲשֶׁר־צִוִּיתִי אֹתָהּ שִׁבְעַת יָמִים תְּמַלֵּא יָדָם: ³⁶וְפֶר חֹטָאת תַּעֲשֶׂה לַיּוֹם עַל־הַכֹּפְרִים וְחֹטָאתָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ בַּכֹּפֶר עַל־יָדָם וּמִשַּׁחְתָּ אֹתוֹ לְקֹדֶשׁוֹ:
³⁷שִׁבְעַת יָמִים תִּכְפֹּר עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְקֹדֶשֶׁת אֹתוֹ וְהִנֵּה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קְדָשִׁים כֹּל־הַנִּגְעַ בַּמִּזְבֵּחַ יִקְדָּשׁוּ: ³⁸וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים
בְּנִי־שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם תְּמִיד: ³⁹אֶת־הַכֹּבֵשׁ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבִקְרָ וְאֶת־הַכֹּבֵשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים: ⁴⁰וְעִשְׂרֵן סֹלֶת בָּלוּל בִּשְׁמֵן כִּתִּית רִבַּע
הָהָיִן וְנֹסֶךְ רִבְעִית הָהָיִן יָיִן לְכֹבֵשׁ הָאֶחָד: ⁴¹וְאֶת־הַכֹּבֵשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים מִנְחַחַת הַבִּקְרָ וּכְנִסְכָּה תַעֲשֶׂה־לָּהּ לְרִיחַ יְנִיחוֹם אֲשֶׁה
לִיהוָה: ⁴²עֹלֹת תְּמִיד לְדֹרְתֵיכֶם פֶּתַח אֶהֱל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר אוֹעֵד לָכֶם שְׁמָה לְדַבֵּר אֵלֶיךָ שֵׁם: ⁴³וְנִעַדְתִּי שְׁמָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשְׁתָּ
כְּכֹדֵי: ⁴⁴וְקֹדֶשְׁתִּי אֶת־אֶהֱל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֶהֱרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶקְדָּשׁ לְכַהֵן לִי: ⁴⁵וְשִׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיִּיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים:
⁴⁶ וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: ⁴⁷

Chapter 30

¹ועשית מזבח מקטר קטר עצי שטים תעשה אתו: ²אמה ארכו ואמה רחבו ורבע יהיה ואמתים קמתו ממנו קרנתיו: ³וצפית אתו זהב טהור אתגו ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב: ⁴ושתי טבעת זהב תעשה-לו | מתחת לזרז על שתי צלעתי תעשה על-שני צדיו והיה לבתים לבדים לשאת אתו בהמה: ⁵ועשית את-הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב: ⁶ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על-ארן העדת לפני הכפרת אשר על-העדת אשר אועד לך שמה: ⁷והקטיר עליו אהרן קטר סמים בבקר בבקר בהיטיבו את-הנרת יקטירנה: ⁸ובהעלת אהרן את-הנרת בין הערבים יקטירנה קטר תמיד לפני יהוה לדרתיכם: ⁹ולא-תעלו עליו קטר זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו: ¹⁰וכפר אהרן על-קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש-קדשים הוא ליהוה: ¹¹וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹²כי תשא את-ראש בני-ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא-יהיה בהם נגף בפקד אתם: ¹³זה | יתנו כל-העבר על-הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה: ¹⁴כל העבר על-הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: ¹⁵העשיר לא-ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את-תרומת יהוה לכפר על-נפשתיכם: ¹⁶ולקחת את-כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על-עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על-נפשתיכם: ¹⁷וידבר יהוה אל-משה לאמר: ¹⁸ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין-אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ¹⁹ורחצו אהרן ובניו ממנו את-ידיהם ואת-רגליהם: ²⁰בבאם אל-אהל מועד ירחצו-מים ולא ימתו או בגשתם אל-המזבח לשרת הקטירי אשה ליהוה: ²¹ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק-עולם לו ולזרעו לדרתם: ²²וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²³ואתה קח-לך בשמים ראש מרדרור חמש מאות וקנמו-בשם מחציתו חמשים ומאתים וקנה-בשם חמשים ומאתים: ²⁴וקדשה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית היו: ²⁵ועשית אתו שמן משחת-קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת-קדש יהיה: ²⁶ומשחת בו את-אהל מועד ואת ארון העדת: ²⁷ואת-השלחן ואת-כל-כליו ואת-המנרה ואת-כליה ואת מזבח הקטר: ²⁸ואת-מזבח העלה ואת-כל-כליו ואת-הכיר ואת-כנו: ²⁹וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל-הנגע בהם יקדש: ³⁰ואת-אהרן ואת-בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: ³¹ואל-בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת-קדש יהיה זה לי לדרתיכם: ³²על-בשר אדם לא ייסך ובמתכנתו לא תעשו כמותו קדש הוא קדש יהיה לכם: ³³איש אשר ירקח כמותו ואשר יתן ממנו על-זר ונכרת מעמיו: ³⁴ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים נטף | ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ³⁵ועשית אתה קטר רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ³⁶ושחוקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ³⁷והקטר אתה אשר תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש זה יהיה לך ליהוה: ³⁸איש אשר-יעשה כמותו להריח בה ונכרת מעמיו:

Chapter 31

¹וידבר יהוה אל-משה לאמר: ²ראה קראתי בשם בצלאל בן-אורי בן-חור למטה יהודה: ³ואמלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל-מלאכה: ⁴לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת: ⁵ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל-מלאכה: ⁶ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן-אחיסמר למטה-דן ובלב כל-חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל-אשר צויתך: ⁷את | אהל מועד ואת-הארן לעדת ואת-הכפרת אשר עליו ואת כל-כלי האהל: ⁸ואת-השלחן ואת-כליו ואת-המנרה ואת-הטהרה ואת-כל-כליה ואת מזבח הקטר: ⁹ואת-מזבח העלה ואת-כל-כליו ואת-הכיר ואת-כנו: ¹⁰ואת בגדי השרד ואת-בגדי הקדש לאהרן הלה ואת-בגדי בניו לכהן: ¹¹ואת שמן המשחה ואת-קטר הסמים לקדש ככל אשר-צויתך יעשו: ¹²ויאמר יהוה אל-משה לאמר: ¹³ואתה דבר אל-בני ישראל לאמר אך את-שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם: ¹⁴ושמרתם את-השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל-העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה: ¹⁵ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהנה כל-העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: ¹⁶ושמרו בני-ישראל את-השבת לעשות את-השבת לדרתם ברית עולם: ¹⁷ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי-ששת ימים עשה יהוה את-השמים ואת-הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ¹⁸ויתן אל-משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים:

Chapter 32

¹וירא העם כי-בשש משה לרדת מן-ההר ויקהל העם על-אהרן ויאמרו אליו קום | עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי-זה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו: ²ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי: ³ויתפרקו כל-העם את-נזמי הזהב אשר באזניהם וביאו אל-אהרן: ⁴ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ⁵וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר תג ליהוה מח: ⁶וישכימו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: ⁷וידבר יהוה אל-משה לך-רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים: ⁸סרו מהר מן-הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו-לו ויזבחו-לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים: ⁹ויאמר יהוה אל-משה

ראיתי את־העם הזה והנה עם־קשה־עֶרֶף הוא: ¹⁰ועתה הניחה לי ויחר־אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול: ¹¹ויחל משה את־פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: ¹²למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על־הרעה לעמך: ¹³זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהים ארבה את־זרעכם ככוכבי השמים וכל־הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: ¹⁴וינחם יהוה על־הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ¹⁵ויפן וירד משה מן־ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים: ¹⁶והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על־הלחת: ¹⁷וישמע יהושע את־קול העם ברעה ויאמר אל־משה קול מלחמה במחנה: ¹⁸ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ¹⁹ויהי כאשר קרב אל־המחנה וירא את־העגל ומחלת ויחר־אף משה וישלך מידו: ²⁰ויקח את־העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן גד אשר־דק ויזר על־פני המים וישק את־בני ישראל: ²¹ויאמר משה אל־אֶהָרֹן מה־עשה לך העם הזה כִּי־הבאת עליו חטאה גדלה: ²²ויאמר אֶהָרֹן אל־יחר אף אדני אתה ידעת את־העם כי ברע הוא: ²³ויאמרו לי עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו: ²⁴ואמר להם למי זהב התפרקו ויתגדלו ואשליכהו באש ויצא העגל הזה: ²⁵וירא משה את־העם כי פרע הוא כי־פרעה אֶהָרֹן לשמצה בקמיהם: ²⁶ועמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל־בני לוי: ²⁷ויאמר להם כה־אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש־חרבו על־ירכו עברו ושבו משער לשער במחנה והרגו איש־את־אתיו ואיש את־רעהו ואיש את־קרבו: ²⁸ויעשו בני־לוי כדבר משה ויפל מן־העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש: ²⁹ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ³⁰ויהי ממחרת ויאמר משה אל־העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל־יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: ³¹וישב משה אל־יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ³²ועתה אם־תשא חטאתם ואם־אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ³³ויאמר יהוה אל־משה מי אשר חטא־לי אמתנו מספרי: ³⁴ועתה לך | נחה את־העם אל אשר־דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך ובינים פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ³⁵ויגר יהוה את־העם על אשר עשו את־העגל אשר עשה אֶהָרֹן:

11:32-19 מִיָּדוֹן | lemma = "He,R:Ncbdc:Sp3ms" x-morph = "m:H3027" strong =

Chapter 33

¹וידבר יהוה אל־משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל־הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ²ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את־הכנעני האמרי והחתי והפריזי החוי והיבוסים: ³אל־ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם־קשה־עֶרֶף אתה פן־אכלך בדרך: ⁴וישמע העם את־הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא־שיתו איש עדין עליו: ⁵ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־בני־ישראל אתם עם־קשה־עֶרֶף הגע אתד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה־לך: ⁶ויתנצלו בני־ישראל את־עדים מהר חורב: ⁷ומשה יקח את־האהל ונטה־לו | מחוץ למחנה הרחק מן־המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל־מבקש יהוה יצא אל־אהל מועד אשר מחוץ למחנה: ⁸והיה כצאת משה אל־האהל יקומו כל־העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד־בא האהלה: ⁹והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהלה ודבר עם־משה: ¹⁰ויראה כל־העם את־עמוד הענן עמד פתח האהלה וקם כל־העם והשתחוו איש פתח אהלו: ¹¹ודבר יהוה אל־משה פנים אל־פנים כאשר ידבר איש אל־רעהו ושב אל־המחנה ומשרתו יהושע בן־נון נער לא ימיש מתוך האהלים: ¹²ויאמר משה אל־יהוה ראה אתה אמר אלי העל את־העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר־תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיו בשם וגם־מצאת חן בעיני: ¹³ועתה אם־נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את־דרךך ואדעך למען אמצא־חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה: ¹⁴ויאמר פני ילכו והנחתי לך: ¹⁵ויאמר אליו אם־אין פניך הלכים אל־תעלנו מזה: ¹⁶ובמה | יודע אפוא כי־מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל־העם אשר על־פני האדמה: ¹⁷ויאמר יהוה אל־משה גם את־הדבר הזה אשר דברת אעשה כי־מצאת חן בעיני ואדעך בשם: ¹⁸ויאמר הראני נא את־כבודך: ¹⁹ויאמר אני אעביר כל־טובי על־פניך וקראתי בשם יהוה לפניך ונחתי את־אשר אחון ורחמתי את־אשר ארחם: ²⁰ויאמר לא תוכל לראת את־פני כי לא־יראני האדם וחי: ²¹ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על־הצור: ²²והיה בעבר כבדי ושמתיו בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד־עברי: ²³והסרתי את־כפי וראיתי את־אחרי ופני לא יראו:

Chapter 34

¹ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתי על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת: ²והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־ראש ההר: ³ואיש לא־יעלה עמך וגם־איש אל־ירא בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא: ⁴ויפסל שני־לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: ⁵ויירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ⁶ויעבר יהוה | על־פניו ויקרא יהוה | יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורחימסד ואמת: ⁷יצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד | עון אבות על־בנים ועל־בני בנים על־שלישים

ועל־רבעים: ⁸ וַיֹּמְהָר מֹשֶׁה וַיִּקְדֵּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲו: ⁹ וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצְאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ כִּי עִם־קִשְׁה־עֲרֹף הוּא וְסִלַּחֲתָ לַעֲוֹנוֹ וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: ¹⁰ וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִי כֹרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתָּה בְּקִרְבּוֹ אֲתִי־מַעֲשֶׂה יְהוָה כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ: ¹¹ שְׁמֹר־לָךְ אֵת אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה הַיּוֹם הַנִּי גֵרֶשׁ מִפְּנֵיךְ אֶת־הָאֹמֵרִי וְהַכְנַעֲנִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִיזִי וְהַחֲוִי וְהַיּוֹסִי: ¹² הַשְׁמֹר לָךְ פְּרִי־תִכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָּה בָּא עֲלֶיךָ פְּרִי־יְהִי לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ: ¹³ כִּי אֲתִי־מִזְבַּחֲתֶם תִּתְצוּן וְאֲתִי־מִצְבַּתֶם תִּשְׁבְּרוּן וְאֲתִי־אֲשֶׁרִיו תִּכְרַתוּן: ¹⁴ כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָאֵל אֲחֵר כִּי יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֵל קִנָּא הוּא: ¹⁵ פְּרִי־תִכְרַת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ זָנוּ | אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבַּחוֹ: ¹⁶ וְלִקְחַת מִבְּנֵיךָ לְבָנֶיךָ זָנוּ בְּנֵתִי אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֲתִי־בְנֵיךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן: ¹⁷ אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ: ¹⁸ אֲתִי־חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאֲבִיב כִּי בַחֹדֶשׁ הָאֲבִיב יִצְאֶת מִמִּצְרָיִם: ¹⁹ כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל־מִקְנֶךָ תִּזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֶׂה: ²⁰ וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְּשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעֲרַפְתּוּ כָל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא־יִרְאוּ פְנֵי רִיקָם: ²¹ שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבַּת בְּחָרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבַּת: ²² וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוֹרֵי קִצְרֵי חֲטִיִּם וְחַג הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה: ²³ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָךְ אֲתִי־פָנֶיךָ הָאֲדָן | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: ²⁴ כִּי־אֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבוּלְךָ וְלֹא־יִחַמְדּוּ אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ בְּעִלְתְּךָ לְרֹאוֹת אֲתִי־פָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה: ²⁵ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עַל־חֲמֶץ דִּם־זָבְחִי וְלֹא־יִלִּין לְבָקֶר זָבַח חַג הַפֶּסַח: ²⁶ רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמְתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תִבְשֵׁל גִּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ: ²⁷ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי־מֹשֶׁה כְּתַב־לָךְ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל־יָ | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֵת־יִשְׂרָאֵל: ²⁸ וַיְהִי־שֵׁם עִם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתַּב עַל־הַלְחָת אֵת דְּבָרֵי הַבְּרִית עִשְׂרֵת הַדְּבָרִים: ²⁹ וַיְהִי בְרִדַת מֹשֶׁה מִהָר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הַעֲדַת בִּיד־מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן־הַהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדַע כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ: ³⁰ וַיֵּרָא אֶהָרֹן וְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲתִי־מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרָן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשֵׁת אֱלֹהֵי: ³¹ וַיִּקְרָא אֱלֹהֵם מֹשֶׁה וַיִּשָּׁבוּ אֵלָיו אֶהָרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בְּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם: ³² וְאַחֲרֵי־כֵן נִגְשׂוּ כָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְוּם אֵת כָּל־אִשׁר דָּבָר יְהוָה אֹתוֹ בַּהָר סִינַי: ³³ וַיִּכַּל מֹשֶׁה מְדַבֵּר אֲתֶם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מִסּוּהָ: ³⁴ וּבֹבֵא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּסֹּר אֶת־הַמִּסּוּהָ עַד־צֵאתוֹ וַיִּצָא וּדְבַר אֵל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יִצְוָה: ³⁵ וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲתִי־פָנֶיךָ מֹשֶׁה כִּי קָרָן עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה וְהִשִּׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמִּסּוּהָ עַל־פָּנָיו עַד־בָּאוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ: ס

Chapter 35

¹ וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֲתֶם: ² שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְהִי לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְתוֹן לַיהוָה כֹּל־הַעֲשֶׂה בּוֹ מְלֶאכֶה יִמָּוֵת: ³ לֹא־תַבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: ⁴ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: ⁵ קָחוּ מֵאֲתֶכֶם תְּרוּמָה לַיהוָה כָּל נָדִיב לִבּוֹ וַיְבִיֵאֵה אֵת תְּרוּמַת יְהוָה זֶהב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת: ⁶ וְתִכְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים: ⁷ וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים וְעִצֵּי שִׁטִּים: ⁸ וְשִׁמֹן לְמָאוֹר וּבִשְׂמִים לְשִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטָרֶת הַסַּמִּים: ⁹ וְאַבְנֵי־שֵׁהָם וְאַבְנֵי מְלָאִים לְאַפּוֹד וְלַחֲשׂוֹן: ¹⁰ וְכָל־חֲכָם־לֵב בְּכֶם יָבִאוּ וַיַּעֲשׂוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: ¹¹ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֲתִי־אֶהְלֹו אֲתִי־מִכְסֵהוּ אֲתִי־קִרְסֵיו וְאֲתִי־קִרְשָׁיו אֲתִי־בְרִיחָיו: ¹² אֲתִי־עֲמֻדָיו וְאֲתִי־בָדָיו אֲתִי־הַכְּפֹרֶת וְאֵת פְּרֻכַת הַמִּסְךָ: ¹³ אֶת־הַשְּׁלֹתָן וְאֶת־בָּדָיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֵת לֶחֶם הַפָּנִים: ¹⁴ וְאֶת־מִנְרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כְּלֵיהָ וְאֶת־נִרְתִיָהָ וְאֵת שִׁמֹן הַמָּאוֹר: ¹⁵ וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטָרֶת וְאֶת־בָּדָיו וְאֵת שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאֵת קְטָרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן: ¹⁶ אֵת | מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֲתִי־בָדָיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֲתִי־הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּנּוֹ: ¹⁷ אֵת קַלְעֵי הַחֲצֵר אֲתִי־עֲמֻדָיו וְאֶת־אֲדָנִיהָ וְאֵת מִסְךְ שַׁעַר הַחֲצֵר: ¹⁸ אֶת־יִתְדוֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־יִתְדוֹת הַחֲצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: ¹⁹ אֶת־בִּגְדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ אֲתִי־בִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֶהָרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בְנָיו לְכַהֵן: ²⁰ וַיִּצְאוּ כָל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה: ²¹ וַיָּבִיאוּ כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִשְׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אִשׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הָבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לְמִלְאֲכַת אֶהָל מוֹעֵד וְלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ: ²² וַיָּבִיאוּ הָאֲנָשִׁים עַל־הַנְּשִׁים כָּל | נָדִיב לֵב הָבִיאוּ חַח וְזָזָם וְטַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלֵי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף זָנוּפֹת זָהָב לַיהוָה: ²³ וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר־נִמְצָא אֹתוֹ תִכְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תַּחֲשִׁים הָבִיאוּ: ²⁴ כָּל־מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וְנַחֲשֶׁת הָבִיאוּ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אִשׁר נִמְצָא אֹתוֹ עִצֵּי שִׁטִּים לְכָל־מִלְאֲכַת הָעֲבֹדָה הָבִיאוּ: ²⁵ וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בִּידְיָהָ טוֹו וַיָּבִיאוּ מִטוֹה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֲתִי־תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ: ²⁶ וְכָל־הַנְּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֲתָנָה בַּחֲכֵמָה טוֹו אֲתִי־הָעִזִּים: ²⁷ וְהַנְּשָׂאִים הָבִיאוּ אֵת אֲבָנֵי הַשֵּׁהָם וְאֵת אֲבָנֵי הַמְּלָאִים לְאַפּוֹד וְלַחֲשׂוֹן: ²⁸ וְאֶת־הַבִּשְׂמֵם וְאֶת־הַשִּׁמֹן לְמָאוֹר וְלְשִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטָרֶת הַסַּמִּים: ²⁹ כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם אֲתֶם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלֶאכֶה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת בִּיד־מֹשֶׁה הָבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה: ³⁰ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם בְּצַלָּל בְּיָאוֹרֵיךָ בְּרוּחוֹר לְמַטֵּה יְהוּדָה: ³¹ וַיִּמְלֵא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בַּחֲכֵמָה בְּתוֹבָנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלֶאכֶה: ³² וְלַחֲשַׁב מַחֲשַׁבֶת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְנַחֲשֶׁת: ³³ וּבַחֲרָשֶׁת אֲבָן לְמִלְאֵת אֲבָן וּבַחֲרָשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלֶאכֶת מַחֲשַׁבֶת: ³⁴ וְלַהוֹרֵת נֶתֶן בְּלָבוֹ הוּא וְאֶהְלִיאֵב בְּיָאֲחִיסֶמֶךָ לְמַטֵּה־דָן: ³⁵ מְלֵא אֲתֶם חַכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חֲקֵשׁ | וְחָשֵׁב וְרָקַם בְּתִכְלַת וּבְאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבִשֵּׁשׁ וְאַרְגָּ עִשִׂי כָל־מְלֶאכֶה וְחִשְׁבֵי מַחֲשַׁבֶת:

11:35 | בריחו | lemma="בריח" x-morph="He,Ncmssc:Sp3ms" strong="H1280"

Chapter 36

¹ועשה בצלאל ואהליאב וכל | איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה: ²ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: ³ויקחו מלפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: ⁴ויבאו כל החכמים העשירים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר המה עשים: ⁵ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: ⁶ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: ⁷והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: ⁸ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם: ⁹אך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבע באמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת: ¹⁰ויחבר את חמש היריעת אחת אל אחת וחמש יריעת חבר אחת אל אחת: ¹¹ועש ללאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה במחברת השנית: ¹²חמשים ללאת עשה ביריעה האחת וחמשים ללאת עשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: ¹³ועש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד: ¹⁴ועש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם: ¹⁵אך היריעה האחת שלשים באמה וארבע אמות רחב היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת: ¹⁶ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד: ¹⁷ועש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצונה במחברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית: ¹⁸ועש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד: ¹⁹ועש מכסה לאהל ערת אלם מאדמים ומכסה ערת תחשים מלמעלה: ²⁰ועש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: ²¹עשר אמת ארך הקרש ואמה ורצי האמה רחב הקרש האחד: ²²שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן: ²³ועש את הקרשים למשכן עשרים קרשים לפאת נגב תימנה: ²⁴וארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרשים שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתי: ²⁵ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשה עשרים קרשים: ²⁶וארבעים אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: ²⁷ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים: ²⁸ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתי: ²⁹והיו תואמם מלמטה ויחדו יהיו תמים אל ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם לשני המקצעת: ³⁰והיו שמנה קרשים אדניהם כסף ששה עשר אדנים שני אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד: ³¹ועש בריחי עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת: ³²וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחים לקרשי המשכן לירכתי: ³³ועש את הברחים התיכן לברח בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה: ³⁴ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתם עשה זהב בתים לברחים ויצף את הברחים זהב: ³⁵ועש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה כרבים: ³⁶ועש לה ארבעה עמודי שטים ויצפם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף: ³⁷ועש מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם: ³⁸ואת עמודי חמשה ואת וויהם וצפה ראשיהם וחשקיהם זהב ואדניהם חמשה נחשת: פ

Chapter 37

¹ועש בצלאל את הארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: ²ויצפהו זהב טהור ומחוץ ועש לו זר זהב סביב: ³ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעות על צלעו השנית: ⁴ועש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב: ⁵ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן: ⁶ועש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה: ⁷ועש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם משני קצות הכפרת: ⁸כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים משני קצותיה: ⁹והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחתיו אל הכפרת היו עני הכרבים: ¹⁰ועש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: ¹¹ויצף אתו זהב טהור ועש לו זר זהב סביב: ¹²ועש לו מסגרת טפח סביב ועש זר זהב למסגרתו סביב: ¹³ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעות על ארבע הפאת אשר לארבע גליו: ¹⁴לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן: ¹⁵ועש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב לשאת את השלחן: ¹⁶ועש את הכלים | אשר על השלחן את קערתי ואת כפתי ואת מנקיתי ואת הקשות אשר יסך בהן זהב טהור: ¹⁷ועש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעה כפתריה ופרחיה ממנה היו: ¹⁸וששה קנים יצאים מצדיה שלשה | קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני: ¹⁹שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גבעים משקדים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היצאים מן המנורה: ²⁰ובמנורה ארבעה גבעים משקדים כפתריה ופרחיה: ²¹וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים היצאים ממנה: ²²כפתריהם וקנתם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור: ²³ועש את נרתיה שבעה ומלקתיה ומחתתיה זהב טהור: ²⁴ככר זהב טהור עשה אתה ואת כל כליה: ²⁵ועש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמתים קמתו ממנו היו קרנתיו: ²⁶ויצף אתו זהב טהור ואת קירתי סביב ואת קרנתיו ועש לו זר זהב סביב: ²⁷ושתי טבעת זהב עשה לו | מתחת לזר על שתי צלעתי על שני צדיו לבדים לשאת אתו זהב: ²⁸ועש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב: ²⁹ועש את שמן המשחה קדש ואת קטרת הסמים טהור מעשה רקם: פ

"strong= "H7098" x-morph= "He,Ncbpc:Sp3ms "קצת" =lemma|קצותיו|Jl37:8

Chapter 38

¹ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אַרְכּוֹ וְחֲמֵשׁ־אַמּוֹת רָחְבוֹ וְשֹׁלֵשׁ אַמּוֹת קָמְתוֹ: ² וַיַּעַשׂ קֶרְנָתָיו עַל אַרְבַּע פְּנֵיתָיו מִמָּנֹה הָיוּ קֶרְנָתָיו וַיִּצַּף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת: ³ וַיַּעַשׂ אֶת־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיַּעֲיֵים וְאֶת־הַמְזֻרְקוֹת אֶת־הַמְזֻלְגָּת וְאֶת־הַמַּחְתֵּת כְּלֵי־עֹשֶׂה נְחֹשֶׁת: ⁴ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבָּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כִּרְכָבוֹ מִלְמָטָה עַד־חֻצּוֹ: ⁵ וַיִּצַּק אַרְבַּע טַבַּעַת בְּאַרְבַּע הַקְּצוֹת לְמַכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת בְּתֵימָה לְבָדִים: ⁶ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבָּדִים עֲצֵי שִׁטִּים וַיִּצַּף אֹתָם נְחֹשֶׁת: ⁷ וַיָּבֵא אֶת־הַבָּדִים בְּטַבַּעַת עַל צִלְעַת הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׂאת אֹתוֹ בְּהֵם נְבוֹב לַחַת עֹשֶׂה אֹתוֹ: ⁸ וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֵת כֶּנֶן נְחֹשֶׁת בְּמֵרָאֵת הַצְּבָאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד: ⁹ וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֲצֵר לְפָאֵת | נֶגֶב תִּימָנָה קְלַעֵי הַחֲצֵר שֵׁשׁ מִשְׁזָר מֵאָה בְּאַמָּה: ¹⁰ עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְנִי הַעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ¹¹ וְלִפְאֵת צִפּוֹן מֵאָה בְּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים נְחֹשֶׁת וְנִי הַעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ¹² וְלִפְאֵת־יָם קְלַעִים חֲמִשִּׁים בְּאַמָּה עַמּוּדֵיהֶם עֲשָׂרִים וְאֲדָנֵיהֶם עֲשָׂרִים וְנִי הַעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ¹³ וְלִפְאֵת קִדְמָה מְזֻרְחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה: ¹⁴ קְלַעִים חֲמִש־עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־הַכְּתָף עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: ¹⁵ וְלַכְּתָף הַשְּׂנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הַחֲצֵר קְלַעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמּוּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאֲדָנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה: ¹⁶ כְּלֵי־קְלַעֵי הַחֲצֵר זָבִיב שֵׁשׁ מִשְׁזָר: ¹⁷ וְהָאֲדָנִים לְעַמּוּדִים נְחֹשֶׁת וְנִי הַעַמּוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוֹי רִאשֵׁיהֶם כֶּסֶף וְהֵם מְחֻשְׁקִים כֶּסֶף כֹּל עַמּוּדֵי הַחֲצֵר: ¹⁸ וּמִסָּךְ שַׁעַר הַחֲצֵר מַעֲשֵׂה רֶקֶם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר וְעֲשָׂרִים אַמָּה אָרְךְ וְקוֹמָה בְּרָחֵב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעַמּוּת קְלַעֵי הַחֲצֵר: ¹⁹ וְעַמּוּדֵיהֶם אַרְבַּעָה וְאֲדָנֵיהֶם אַרְבַּעָה נְחֹשֶׁת וְנִי הֵם כֶּסֶף וְצִפּוֹי רִאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף: ²⁰ וְכָל־הַיִּתְדוֹת לְמַשְׁכָּן וְלַחֲצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת: ²¹ אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֹדֹת אֲשֶׁר פָּקֵד עַל־פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בְּנֵי־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן: ²² וּבְצִלְאֵל בְּנֵי־אוּרִי בְּחֹרֹר לְמֹטָה יְהוּדָה עֹשֶׂה אֵת כְּלֵי־אֲשֵׁר־צֹנֶה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²³ וְאֹתוֹ אֶהֱלִיאֵב בְּנֵי־אֲחִיסָמֵךְ לְמִטְהַדָּן חֲרָשׁ וְחֹשֶׁב וְרֶקֶם בְּתַכְלֵת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ: ²⁴ כְּלֵי־הַזֶּהָב הָעֹשִׂי לְמַלְאכָה בְּכָל מְלֹאכֶת הַקֹּדֶשׁ וְיְהִי | זֶה־בַּתְּנוּפָה תִּשַׁע וְעֶשְׂרִים כֶּכֶר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: ²⁵ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֹדֹת מֵאֵת כֶּכֶר וְאַלְף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים שֶׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: ²⁶ בָּקַע לְגִלְגָּלֹת מַחְצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקוּדִים מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה לְשִׁש־מֵאוֹת אֶלְף וּשְׁלֹשׁ אֶלְפִים וְחֲמֵשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים: ²⁷ וְיְהִי מֵאֵת כֶּכֶר הַכֶּסֶף לְצִקּוֹת אֵת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֵת אֲדָנֵי הַפְּרִכֹּת מֵאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּכֶר כֶּכֶר לְאֶדָן: ²⁸ וְאֶת־הָאֶלְף וּשְׁבַע מֵאוֹת וְחֲמִשָּׁה וּשְׁבַעִים עֹשֶׂה וְנִי עַמּוּדִים וְצִפּוֹי רִאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם אֹתָם: ²⁹ וְנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שְׁבַעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: ³⁰ וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אֲדָנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבָּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: ³¹ וְאֶת־אֲדָנֵי הַחֲצֵר סָבִיב וְאֶת־אֲדָנֵי שַׁעַר הַחֲצֵר וְאֵת כְּלֵי־יִתְדוֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כְּלֵי־יִתְדוֹת הַחֲצֵר סָבִיב:

Chapter 39

¹ וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי עֹשִׂי בְּגָדֵי־שָׂרָד לְשַׂרְתֵּי בְּקֹדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ² וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר: ³ וַיִּרְקְעוּ אֶת־פְּתֵי הַזָּהָב וְקִצָּץ פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: ⁴ כְּתַפֵּת עֲשִׂרְלוֹ חֲבֵרַת עַל־שְׁנֵי קְצוּוֹתָיו: ⁵ חֲבֵר: ⁶ וְחֹשֶׁב אֶפְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמָּנֹה הוּא כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ⁷ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־אֲבִנֵי הַשֵּׁהָם מִסַּבֵּת מִשְׁבַּצַּת זָהָב מִפְּתוּחַת פְּתוּחֵי חוֹתֵם עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ⁸ וַיִּשֶׂם אֹתָם עַל כְּתַפֵּת הָאֵפֶד אֲבִנֵי זָכְרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ⁹ וַיַּעֲשׂ אֶת־הַחֹשֶׁב מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֶד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מִשְׁזָר: ¹⁰ רְבֹעַ הָיָה כְּפֹל עֹשִׂי אֶת־הַחֹשֶׁן זָרֵת אֶרְכּוֹ וְזָרֵת רָחְבוֹ כְּפֹל: ¹¹ וַיִּמְלֹאוּ־בּוֹ אַרְבַּעַת טוֹרֵי אֲבָן טוֹר אֶדָם פְּטָדָה וּבִרְקַת הַטּוֹר הָאֶחָד: ¹² וְהַטּוֹר הַשֵּׁנִי כֶּכֶר וְנִי הַלֶּם: ¹³ וְהַטּוֹר הַרְבִּיעִי תְּרִשִׁישׁ שֵׁהָם וַיִּשְׂפֹּה מוֹסַבֵּת מִשְׁבַּצוֹת זָהָב בְּמִלְאָתָם: ¹⁴ וְהָאֲבָנִים עַל־שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵנָּה שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם פְּתוּחֵי חֲתָם אִישׁ עַל־שְׁמוֹ לְשֵׁנִים עֶשֶׂר שְׁבַט: ¹⁵ וַיַּעֲשׂוּ עַל־הַחֹשֶׁן שְׁרֶשֶׁת גְּבֻלַת מַעֲשֵׂה עֵבֶת זָהָב טְהוֹר: ¹⁶ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי מִשְׁבַּצוֹת זָהָב וּשְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנוּ אֶת־שְׁתֵּי הַטַּבַּעַת עַל־קְצוֹת הַחֹשֶׁן: ¹⁷ וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֵבֶתֹת נָתַנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמִּשְׁבַּצוֹת וַיִּתְּנֵם עַל־כְּתַפֵּת הָאֵפֶד אֶל־מֹל פְּנִי: ¹⁸ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּשְׂיֵמוּ עַל־שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל־שְׁפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל־עֵבֶר הָאֵפֶד בֵּיתָה: ¹⁹ וַיַּעֲשׂוּ שְׁתֵּי טַבַּעַת זָהָב וַיִּתְּנֵם עַל־שְׁתֵּי הָאֵפֶד מִלְמָטָה מִמּוֹל פְּנִי לְעַמּוּת מַחְבְּרָתוֹ מִמְּעַל לְחֹשֶׁב הָאֵפֶד: ²⁰ וַיִּרְכְּסוּ אֶת־הַחֹשֶׁן מִטַּבַּעְתָּיו אֶל־טַבַּעַת הָאֵפֶד בְּפִתִּיל תְּכֵלֶת לְהִיָּת עַל־חֹשֶׁב הָאֵפֶד מִמְּעַל הָאֵפֶד כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²¹ וַיַּעֲשׂ אֶת־מַעֲשֵׂה הָאֵפֶד מַעֲשֵׂה אֶרְגָּ כְּלִיל תְּכֵלֶת: ²² וְכִי־הִמְעִיל בְּתוֹכָם כִּי תַחְרָא שִׁפְהָ לְפָנָיו סָבִיב לֹא יִקְרַע: ²³ וַיַּעֲשׂוּ עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲשֵׂה רְמוּנֵי תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מִשְׁזָר: ²⁴ וַיַּעֲשׂוּ פַעֲמָנִי זָהָב טְהוֹר וַיִּתְּנוּ אֶת־הַפַּעֲמָנִים בְּתוֹךְ הַרְמוּנִים עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲשֵׂה סָבִיב בְּתוֹךְ הַרְמוּנִים: ²⁵ פַּעֲמָן וְרֹמֵן עַל־שׁוּלֵי הַמַּעֲשֵׂה סָבִיב לְשַׂרְתֵּי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁶ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַכְּתָנֹת שֵׁשׁ מַעֲשֵׂה אֶרְגָּ לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו: ²⁷ וְאֵת הַמְּצַנְפֹת שֵׁשׁ וְאֵת־פְּאָרֵי הַמְּגַבְעֹת שֵׁשׁ וְאֵת־מְכַסֵּי הַבֶּד שֵׁשׁ מִשְׁזָר: ²⁸ וְאֵת־הָאֲבָנֹת שֵׁשׁ מִשְׁזָר וְתַכְלֵת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי מַעֲשֵׂה רֶקֶם כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁹ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־צִיצֵי נְזֵר־הַקֹּדֶשׁ זָהָב טְהוֹר וַיִּכְתְּבוּ עָלָיו מִכְתָּב פְּתוּחֵי חוֹתֵם קֹדֶשׁ לִיהוָה: ³⁰ וַיִּתְּנוּ עָלָיו פְּתִיל תְּכֵלֶת לְתַת עַל־הַמְּצַנְפֹת מִלְמַעְלָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ³¹ וְתַכְלֵת כְּלֵי־עַבְדוֹת מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל

גַּשְׂר צוֹה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוֹפִי³³ וַיָּבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֵהָל וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְקִרְסָיו קִרְשָׁיו בְּרִיתִיו¹²¹ וְעַמּוּדָיו וְאֲדָנָיו:
³⁴וְאֶת־מִכְסֵּה עוֹרֹת הָאֵילִם הַמְאֻדָּמִים וְאֶת־מִכְסֵּה עֹרֹת הַתְּחָשִׁים וְאֶת פְּרֹכֶת הַמָּסַךְ: ³⁵אֶת־אֲרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת:
³⁶אֶת־הַשְּׁלֶחַן אֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: ³⁷אֶת־הַמְנֹרָה הַטְּהוֹרָה אֶת־נִרְתִיבָהּ נֹרֶת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיָהּ וְאֶת שְׁמֹן הַמָּאוֹר: ³⁸וְאֶת
 מִזְבַּח הַזֹּהֵב וְאֶת שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קִטְרֵת הַסַּמִּים וְאֶת מִסַּךְ פֶּתַח הָאֵהָל: ³⁹אֶת | מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדָיו
 וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּנּוֹ: ⁴⁰אֶת קַלְעֵי הַחֹצֵר אֶת־עַמּוּדֶיהָ וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסַךְ לְשַׁעַר הַחֹצֵר אֶת־מִיתְרָיו וְיִתְדֵיהָ וְאֶת כָּל־כְּלָיָהּ
 עַבְדַּת הַמִּשְׁכָּן לְאֵהָל מוֹעֵד: ⁴¹אֶת־בַּגְּדֵי הַשָּׂרָד לְשָׂרֵי בִקְדָשׁ אֶת־בַּגְּדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאֵהָרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בַּגְּדֵי בָנָיו לְכַהֵן: ⁴²כָּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
 אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעֲבֹדָה: ⁴³וַיֵּרָא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוֹ אֶתְּךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה כֵּן עָשׂוֹ וַיְבָרַךְ אֹתָם מֹשֶׁה:

11/39:4 קצותיו| קצותיו = lemma "H7098" x-morph="He,Ncbpc:Sp3ms" = "קצת"

12/39:33 בריחו| בריחו = lemma "H1280" x-morph="He,Ncm:Sp3ms" = "ברח"

Chapter 40

¹וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ²בַּיּוֹם־הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ תִּלְקִים אֶת־מִשְׁכָּן אֵהָל מוֹעֵד: ³וְשִׁמַּת שֵׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסִכַּת
 עַל־הָאֲרוֹן אֶת־הַפְּרֹכֶת: ⁴וְהִבַּאת אֶת־הַשְּׁלֶחַן וְעִרְכַת אֶת־עִרְכּוֹ וְהִבַּאת אֶת־הַמְנֹרָה וְהַעֲלִית אֶת־נִרְתִיבָהּ: ⁵וְנִתְתָה אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב לְקִטְרֵת
 לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשִׁמַּת אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן: ⁶וְנִתְתָה אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכָּן אֵהָל־מוֹעֵד: ⁷וְנִתְתָה אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֵהָל מוֹעֵד
 וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְתָה שֵׁם מַיִם: ⁸וְשִׁמַּת אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב וְנִתְתָה אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר הַחֹצֵר: ⁹וְלִקַּחְתָּ אֶת־שְׁמֵן הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחַתְּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן
 וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ: ¹⁰וּמִשְׁחַתְּ אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְקִדַּשְׁתָּ אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ
 קֹדְשִׁים: ¹¹וּמִשְׁחַתְּ אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כִּנּוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ: ¹²וְהִקְרַבְתָּ אֶת־אֵהָרֹן וְאֶת־בָּנָיו אֶל־פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ אֹתָם בַּמַּיִם: ¹³וְהַלְבַּשְׁתָּ
 אֶת־אֵהָרֹן אֶת בַּגְּדֵי הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחַתְּ אֹתוֹ וְקִדַּשְׁתָּ אֹתוֹ וְכַהֵן לִי: ¹⁴וְאֶת־בָּנָיו תִּקְרִיב וְהַלְבַּשְׁתָּ אֹתָם כְּתַנְתָּ: ¹⁵וּמִשְׁחַתְּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר מִשְׁחַתְּ
 אֶת־אֲבִיהֶם וְכַהֵנוּ לִי וְהָיְתָה לְהִיָּת לְהֵם מִשְׁחַתָּם לְכַהֵן עוֹלָם לְדוֹרָתָם: ¹⁶וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה: ¹⁷וַיְהִי בַחֹדֶשׁ
 הָרִאשׁוֹן בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוֹקֵם הַמִּשְׁכָּן: ¹⁸וַיִּקָּם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיִּשֶׂם אֶת־קִרְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיתִיו וַיִּקָּם
 אֶת־עַמּוּדָיו: ¹⁹וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֵהָל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת־מִכְסֵּה הָאֵהָל עָלָיו מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁰וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדוּת
 אֶל־הָאֲרוֹן וַיִּשֶׂם אֶת־הַבְּדָיִם עַל־הָאֲרוֹן וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאֲרוֹן מִלְּמַעְלָה: ²¹וַיָּבִיֵא אֶת־הָאֲרוֹן אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיִּשֶׂם אֶת פְּרֹכֶת הַמָּסַךְ וַיִּסַּךְ עַל
 אֲרוֹן הָעֵדוּת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²²וַיִּתֵּן אֶת־הַשְּׁלֶחַן בְּאֵהָל מוֹעֵד עַל יַרְךְ הַמִּשְׁכָּן צִפְנָהּ מִחוּץ לַפְּרֹכֶת: ²³וַיַּעֲרַךְ עָלָיו עֵרַךְ לֶחֶם
 לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁴וַיִּשֶׂם אֶת־הַמְנֹרָה בְּאֵהָל מוֹעֵד נֹכַח הַשְּׁלֶחַן עַל יַרְךְ הַמִּשְׁכָּן נֹגְבָה: ²⁵וַיַּעַל הַנֹּרֶת לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁶וַיִּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח הַזֹּהֵב בְּאֵהָל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפְּרֹכֶת: ²⁷וַיִּקְטֹרַע עָלָיו קִטְרֵת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ²⁸וַיִּשֶׂם
 אֶת־מִסַּךְ הַפֶּתַח לְמִשְׁכָּן: ²⁹וְאֶת מִזְבַּח הָעֹלָה שֵׁם פֶּתַח מִשְׁכָּן אֵהָל־מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמְנֹחָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ³⁰
³⁰וַיִּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין־אֵהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שְׁמֵהּ מַיִם לְרַחֲצָה: ³¹וּרְחַצוּ מִשְׁחָה וְאֵהָרֹן וּבָנָיו אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: ³²בְּבֹאֵם
 אֶל־אֵהָל מוֹעֵד וּבִקְרַבְתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחַצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ³³וַיִּקָּם אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב לְמִשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מִסַּךְ שַׁעַר
 הַחֹצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלָאכָה: ³⁴וַיִּכַּס הָעֵנָן אֶת־אֵהָל מוֹעֵד וַיִּבְרַךְ יְהוָה מִלֵּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: ³⁵וְלֹא־יָכַל מֹשֶׁה לְבּוֹא אֶל־אֵהָל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן
 עָלָיו הָעֵנָן וַיִּבְרַךְ יְהוָה מִלֵּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן: ³⁶וּבַהֲעֵלוֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל מַסְעֵיהֶם: ³⁷וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן וְלֹא יִסְעוּ
 גְּדִיּוֹם הָעֵלְתוֹ: ³⁸כִּי עֵנָן יְהוָה עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה לִילָה בּוֹ לְעֵינַי כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכֹל־מַסְעֵיהֶם:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community